

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சைவநீதி

SAIVANEETHI

மலர் 6 சித்திரபாலு - பங்குனி

MARCH - APRIL 2003

இதழ் 12

அஞ்சலி

சைவ நீதி கௌரவ ஆசிரியரும் நிர்வாக ஆசிரியரின் தந்தையுமாய்
சைவப்பலவர்ப்பலி, வித்துவான், ஞானசிரோமணி, கலாபூசலாய்

திரு. வ. செல்வையா அவர்கள்

சித்திர பாஹு வரலாறு மலர் மாதம் பூர்வபக்கத் திருதியையில்

2003-03-05 அன்று சிவபதம் அகல நகர்.

அண்ணரின் ஆன்மா மருத்தியலாய் மீறார்த்தத்து அஞ்சலி செய்கிறோம்.

ஆசிரியர்குடி

பொருளடக்கம்

பக்

1. கௌரவ ஆசிரியரின் ஆன்மசாந்திக்காகப் பிரார்த்தகமின்றோம்	01
2. திருநாவுக்கரசர் நாயனார் தேவாரம்	02
3. எல்லையில் புகழினள் செல்வைய நாயம்	03
4. இவ்வடங்கு நல்லிதழர் வீணை	04
5. திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் தேவாரங்களை விளக்குவதற்குத் திருத்தொண்டர் நாயனார் பெரிதும் துணைபுரீயும்	06
6. சிவபிரகாசம்	08
7. * நுத்திராக்கம்	11
8. தூமை	16
9. சைவ வரலாறு சிவசக்தி தாது வழக்கடைய அம்பலித்தலர் தாது வித்துவான் வ செல்வையா அவர்கள்.....	18
10. அரத்தின் பெருமை	20
11. சைவத்தின் தொன்மையும் சிவாரும்	25
12. மூலாதாரதிப மூர்த்தி	27
13. புகழினென் சித்தர்கள் - புரீ பருவார்	28
14. நினைவீடு கொள்வதற்கு	

வைவர்த்தி இதழில் வெளிவரும் கட்டுரைகளிலுள்ள கருத்துக்களுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பாளிகளாவர். -இதழ் நிர்வாகிகள்

“மென்மைகொள் ளைவந்தி விளக்குக உலகமெல்லாம்”

சைவநீதி

மலர் 19 : சிவநீதி : மலர் 19 : மார்ச்சு 1954 : மார்ச்சு 1954 : மார்ச்சு 1954 : மார்ச்சு 1954 : மார்ச்சு 1954

விதாடகர்கள்
கலாபுஷ்பம், சூலாபிரபாஸி,
சைவப்புலவர்மணி, வித்துவாய்,
திரு. ஊ. செல்வையா

மதுரை
சிறப்பு: திரு. தருவெளியாக்குருக்கன்

திரு. D. M. காரநாதன்
அறங்காவலர்,
ஸ்ரீ மான்மார்சுவலையார் தேவாலயம்

திரு. வி. சத்தையா
Caretaker U.P.S.

திரு. த. மகாலிங்கம்

புத்தூர்
திரு. சை. வித்துவாய்
லட்சுமி அர்ச்சுனம்

விநியோகம்:
திரு. எ. சீனிவாசன்
ஒய்வுபெற்ற கோட்டக் கலனி அதிகாரி

நிவாரக ஆசிரியர்:
திரு. சை. மலையாசாமி
42, ஜானகி ஒழுங்கை, பெருநாட்டி.

தொடர்புக்கு: 7.30 p.m. to 7.30 a.m.

தொலைபேசி: 595221

கௌரவ ஆசிரியர் ஆன்மசாந்திக்காகப் பிரார்த்தனைகள் நோய்

சமயங்கள் பல. ஒவ்வொரு சமயத்தையும் பின்பற்றுவோர் பலர். அவர்கள் அனைவரும் தத்தம் சமய நெறியில் உறுதியாக நிற்பதும் இல்லை. சமயம் கோட்பாடுகளை ஐயந்திரிபற அறிந்திருப்பதில்லை. இக்குறைவை நீக்குவதற்காகவே மதுபோதகர்கள் வேண்டிப் படுகின்றனர்.

பல மதங்களைப் போற்றுவவரையில் அவற்றின் மதகுருமாரே சமய வேதங்களாகவும் பணியாற்றுகின்றனர். இந்த விதி சைவசமயத்திலும் வலுக்குப் பொருத்தமானதாக இருக்கவில்லை. இவ்வுண்மையை உணர்ந்ததனாற் போலும் சைவ சமயம் குருமாரை சைவசீதாந்த அறிவுடை பாவர்களாகவும் சமயப் பிரசாரத் செய்பவர்களுக்காகவும் இருக்க வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்திய நாவலர் பெருமான், சைவப்பிரசாரிகளை உருவாக்கவும் திட்டமிட்டார்.

நாவலர் நெறியையும் நாவலரின் கருத்துக்களையும் நன்றாக அறிந்திருந்தவர் சைவநீதியின் கௌரவ ஆசிரியர் சைவப்புலவர்மணி அவர் திரு. வ. செல்வையா அவரையும் போலும் அவர் நாவலர் நெறியில் நாவலர் என்னும் நான்மை வழிவகுத்து; சைவப் பிரசாரத்தை மேற்கொள்ளத் திட்டமிட்டார்.

தமது திட்டத்தைச் செயற்படுத்தவதற்காகச் சைவப்புலவர் சங்கத்தை உருவாக்கவும், சைவப் புலவர்களைத் தோற்றுவிக்கவும் மூத்த சைவப் புலவர்களோடு சேர்ந்து முயற்சித்தார். அதன் நெறுபேறாக உருவாகிய சைவப்புலவர் சங்கம் இன்று பாரிய பயன் மறமாக விளங்குகிறது.

இந்தவகையில், சைவசமய வளர்ச்சியாக மேலும் என்ன செய்யலாம் என்று சிந்தித்த அநரது சிந்தனையில் உருவாகியது நான் சைவநீதி. இன்று அறுவயதைப்பூர்த்தி செய்யும் நிலையிலுள்ள சைவநீதிக்கு இதன் தோற்றுத்துக்கு வித்திட்டவரும் கௌரவ ஆசிரியருமாகிய சைவப்புலவர்மணி கலாபுஷ்பம் வ. செல்வையா அவர்களின் மறைவு பேரிழப்பாகும்.

இந்நிலையில் அவரது ஆன்ம சாத்திக்காகப் பிரார்த்திக்கும் சைவநீதி நிறுவனம், தொடர்ந்தும் அவர்காட்டிய சிறிய நெறியில் நன்று சிவப்பணி புரிபடுமென வாசக நேயர்களுக்கு உறுதியளிப்பின்றது.

“மென்மைகொள் ளைவந்தி விளக்குக உலகமெல்லாம்”

திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம்

திருவன்னியூர் - திருக்குறுந்தொகை

ஐந்தாம் திருமுறை

திருச்சிறம்பலம்

காடு கொண்டரங் காக்கங்குல் வாய்க்கணம்
 பாட மாநட மாடும் பரமனார்
 வாட மாணிறங் கொள்வர் மணங்கமழ்
 மாட மாமதில் ஓழ்வன்னி யூரே. 1

செங்கண் நாகம் அளையது தீய்பிரள்
 அரங்கை யேந்திநின்று நாரெரி யாடுவர்
 கங்கைவார்ப்பை மேலிடங் கொண்ட வர்
 மங்கை பாகம்வைத் தார்வன்னி யூரே. 2

ஞானங் காட்டுவர் நன்னெறி காட்டுவர்
 தானங் காட்டுவர் தம்மடைந் தார்கெலாம்
 தானங் காட்டிப்பன் தாளடைந் தாங்கட்து
 வானங் காட்டுவர் போல்வன்னி யூரே. 3

இம்மை அம்மை பெனவீரன் நும்மனை
 பெய்ய்மை தானந் யாது விளம்புவர்
 பெய்ய்மை யாற்றினை வர்க்கள்தம் என்வினை
 வய்யின் றீர்ப்பர்கண் றர்வன்னி யூரே. 4

பிழைகொள் வாளறுமுற் பெய்வளைத் தோளிபர்
 நிறையைக் கொள்பவர் நிரணி மேனியர்
 கலைகொள் கண்டத்புறவெண்மழு வானிவர்
 மாறகொள் வாய்மொழி யார்வன்னி யூரே. 5

திளைக்கூர் வண்டொடு தேன்படு கொண்டவர
 புளைக்கை வேறுத்தர் தோலர் மா ரமதி
 முளைக்கு முயற் கதிரகண்டு நாகம்நா
 வளைக்கும் வார்ப்பை யார்வன்னி யூரே. 6

குணங்கொள் தோளெட்டு முற்கதி யிணையடி
 இணங்கு வார்து மினியனு மாய் தின்றான்
 வணங்கி மாமலர் கொண் டவர் வைகலும்
 வணங்கு வார்ப்பைத் தார்வன்னி யூரே. 7

இயலு யாவொடு நான்முகன் செய்தவம்
 முயலிற் காண்பரி தாய்நின்ற முய்க்கிதான்
 அயலெ லாடன்ன மேயுயர் தாமரை
 வயலெ லாங்கயல் பாய்வன்னி யூரே. 8-9

நலங்கொள் பாகனை நன்று முனிந்திடா
 வில்ங்கல் கோத்தெடுத் தானது மிக்கிட
 இலங்கை மன்ன விடுவது தோளிலை
 மலங்க வுன்றினைத் தார்வன்னி யூரே. 10

திருச்சிறம்பலம்

எல்லையில் புகழினன் செல்லைய நாமம்

வெண்பா

செல்லையெய் வாய்த்சகீர நெயிர் பழிபுத்தீரவ்
சீகரஞ்சுதழீற்த் தெவ்வாறநேர் செல்லையா - சிவஞ்சுவை
வெண்பா உயீற்த் தெவண்டுசெய்து வெண்புருக்க வையுதலீற்த்
தெவலீடர்வெண்பா உண்புட் குணை.

செப்பாழமீற்த் தெவண்டுத் சீவந்தொலந்தீம் நன்காழிற்
வெய்யா வண்பிவையாய் விளாங்கிவெய் - செயிற்செவந்
வெண்புருக்க செல்லையத் தேவாரம் சிவம் நவ்வாழிவ்
கவந்துவந்தே நார்தான் கவிஞ்சு.

அகவல்

சாற்றுசீ ராறியப் சகீர வர்த்திகள்
ஏற்ற பிழல்திட வினிதர சோசியி
செய்யுமிழ் வளம்பெறு செல்லையாழ்ப் பாணச்
சுந்தர வண்பெண்புரு துன்னுமேர் பதியாய்
எத்தியை யும்புக பிலங்கி விளங்கும்
சீகீர மேழியூர் செய்தவ முதீரவாய்
எந்தமி டுண்ணை யீறும்பு தொழ
எந்தவ தரித்த வளரொளி பிழத்தினம்
தொழுதொழி லுடை யோர் தொழுது பின்செல்லும்
உழுதொழி வதன்ய் குரைத்திடு குலத்திலி
காந்த தொற்றிய வயீரவாய் பிள்ளையு
சீந்தைத் தூய்வையாய் சீனைத் தங்குறும்
புமனை வேவ்மடிப் பன்னா னிப்பூதிய
பிரமிது தவத்தின் சின்னம் தாகிய
எல்லையில் புகழினன் செல்லைய நாமம்
சொல்லுணை புலத்தினன் தொல்தொய் புலத்தினன்
தெய்வயா பக்தியான் செய்புருப் பக்தியான
புயயில் கேள்வி பறிசுரப் பெற்றான்
மெய்யினை பறாந்துகவர் மிதுகுழாமுற்றான்
சைவப் புலவன் தண்டமிழ் வித்தாளான்
யேனும் பாகுந் தேவாரமிழ்சுறு
மாணங் கவிவகை காத்திடு நாவீனான்
சுறசுவர டியன் தளர்ந்தவர் சகாயன்
தொழ்பெறு மதுரன் விற்பாச சக்தான்
தண்டமிழ் சைவந் தன்விழிபாணனை
கொண்டலிற் சொன்மறு செய்மடியல்பானவன்
மக்களின் தொண்டி மகீசுகவரன் தொண்டெனூத்

துக்கவவ் வாக்கியத் தகவு கண்டவன்
மானவர தாது யவவிரு ளதைத்தெறு
பாவமயர் பண்தனை டேனும் செய்தவன்
தலைபெறு கண்கிச பாவலகனி தோறுந்
தலைவாய் மாணாய்த் தருளளி புர்துதான்
கல்வீர துறையிலுங் கவங்கரை வீளக்காய்
நடவீதப் பணிபல நாடியு செய்தான்
செந்தமிழ் வையுந் செகதல பெய்கணு
முடிதைய முனைப்பு முதிர்ச்சியுக் கோள்ள
ஏற்ற சபைகள் ஏற்றலங் கங்குள்
ஏற்ற ஏற்ற இ டுகளி லெலாமுண்
பாக்கித் தாது மயரா தவற்றிருந்
தூக்கமா யுழைத்திருந் துவகை பூண்டவன்
தெய்வப் புலவைய் சீ வித்தகாரர்
வைவப் புலவர் சங்க மனாத்தவன்
வையகமெனமுய கவப்பதற்கான
சைவநீதியென் தாபன நீறிசீ
வகவ நீறியென் சஞ்சிகை மகதவ
தொய்வும் சேர்வுந் தொட்டி வண்ணம்
மாசனை பாய் யாரிகையாகக்
காசினி யீல்வாக் கச்சீதத் துணைத்தினான்
சாமரம் வீசிக சான்றவ் புண்டவர்ப்
பாமர பாலகப் பணிமநர் மேதைமர்
நங்கு அவைத்திட நுநுநாமிந் தூல்பல
கன்னலஞ்சாறது பெய்மலர்தீ தேறலு
மெள்ளள ஏற்றிக ரிலையென் நேவநு
கொள்ள வெழுதிக் குவீத்து மகநுநவன்
எவ்வெவ் நாவிலு மெவ்வெ வுவிவந்
செவ்வியர் நெஞ்சிநுந் தேகந் தொளிந்தவன்
வாழ்வி என்னை வந்து குறுக்
மாழ்சி பிந்த வையகஞ்சாம்ப
யக்களு நண்பரும் வாய்த்த சுற்றும்
தொக்க வயலுந் தொடர்புடிக யோரும்
உள்ளங்கலங்கி யுழந்தவைய் தடிய
மெள்ளத் தன்னுடல சி டி யினேன்

-உருமீட்டி மணிமுயவன்-

இவ்வுடம்பு நல்லதோர் வீணை

குழலினிது யாழினிது என்பர் தம்மக்கள்
மழலைச் சொற்கேளாதவர்

-திருமீழுவன்.

அருகவே பரமநாதன்

குழந்தைகளின் கொஞ்சமொழி இவிவாயை யாழின இசையோடும் போய்துழற்கனியேடும் இசைத்தப் பேசியுள்ளார் என்றால் பெருந்தகை. இவ்விரு இசைக்கருவிமனும் தொன்மையானவை ஆழ்வ இராகங்களை யிழற்றுவன. கண்ணவின் திருக்கரங்களிற் திகழ்வது பல்லாக்குழல் இயல் மயிணைய ஆழ்வரர்களும் பிள்ளைப் பெருமையை யங்காடும் குழைந்துபாடியுள்ளனர். பாரதியும் கண்ணன் பாடலில் "புல்லவகுழல் கொண்டு வந்தே அழகு பொங்கித் தழும்பு நற்கீதம் படிப்பான்" என அனுபவித்தும் பாடியுள்ளார். இன்றைய சமயிகளிற் சிலர் புல்லவகுழலோடுள்ள கண்ணப்பிரானை விட்டால் வணங்கக் கூடாதெனக் கூறுகின்றனர், சைவபுரியான அருத்தல் அருமானை வழிபடுகிறார்கள். கொங்கை யந்தீங்குழல் ஓசையற்ற இளங்கோவழகன் (தான் பாடிய சிலம்பிலேயேயு) ஆய்ச்சியர் குரலையில் விபந்தி பாடியுள்ளார்.

"கன்று குணிலாக் கணிபுத்தித்த மாயவன்
இன்று நம்ஆளுள் வருமேல்வன் வாயில்
கொன்றைபந் தீங்குழல் கேளாயோதோழி"

என்பது அளித்தந்த பாடல். ஆனாயநாயவார் புராணத்திலும் குழலின் செவ்வி வருகிறது. யாழி அணைந்த இசை நுணுக்கங்கள், யாழமைப்புக்கள் பற்றி ஆராய்ந்து யாழ் நூல் தந்த விபுலாணந்திர் அழகனார் பாணர்கள் யாழ் எளிப்பதில் வலை வர்கள் யாழ் முரிப்பண்ணை யாழிலமைத்துப் பாடியவர் திருநிலகண்ட யாழப்பாணர். திருந் பாணாழ்வார் பாணர் குலத்தவர். சுகேட யாழ் செங்கோட்டு யாழ், மகரயாழ் என்பன யாழ்

வகையன். பாளொலி, குழலொலி, சுத்தொலி யென்ற பிரயோகம் திருமுறையில் வருகிறது. இது ஒரு நாயுடிக் கருவி. பாணரை வழிபடுக்திய நூல்கள் பெருப்பணாற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப் படையெனும் பங்க இலக்கியங்கள், கலைவாணி கையிலும் வினாதுர் சுரத்திலும் யாழைக் காண் கிறோம். வீணைக் கொடியுடைய இலக்கண வேந் தனான இராவணன் கைலை மலையை எடுத்தபோது வீணைப் பெருவீரலால் நாயுடிகண்டு இராவணன் என்ற திருநாயர் பெற்றான். வெண்பா மாரையில் வீற்றிருக்கும் சரஸ்வதி வீணை செய்பவர் ஓலியில் திருப்பாளி என்கிறார் பாரதி. இன்னவை வீணையர், யாழினர், ஒருபால் எனப் பள்ளியெழுச்சி பாடினார். மணிவாசகர். இசைக்கு மயங்காத ஜீவராசிகள் எதுவுமில்லை. பேசும் நாவலைய யாழின் பெருமை யெகத்தமன்று.

யாழின் தந்தியினை இசைவாக முறுக்கேற்ற னால் அது அமுதுபுரை பொழியும் தந்தி. நாயுடிக் ஒரு பொருள் தருவன. வீணை தனம்யான் யாழ் எனப்பதில் பிரகம்பிப்பதி பெற்றவர். யாழின் அந் திகளை மிட்பாயலே காற்றலைகளில் இவிய நாதத்தைத் தவ் பாவித்து எதிரொலிக்கும். இவ்வாறு இவ்வேள் இசைக்கருவியின் சம்பந்தத்தைக் கேட்டு தானும் அதிபேல் எச்சுத்தம் திறமையவையா யாழ். குறிப்பி. இசைக்கருவி நின்றாலும் யாழ் தன் ஓசையைக் சொ் நும் என்கின்றனர் சூனிகள். வீணை நாயுடிக் போல் நம்முடலிலும் 72000 நரம் புகள் உள. இவ்வாறு சூனிற் பாயும் திருநிலைச் சுத்தீகரீகம் நரிசுகுத்த முக்கியம். நரிசுகுத்தியே பிராணாயாமம். நம் மூச்சை வரன் முனைப்படுத்தின் உடல்தலம், உளநலம் யெகப்பரும். இவ்வுடம்பு நமக்குக்கிடைத்தது இறைவனை வணங்கி

அருகவே பரமநாதன்
இவ்வுடம்பு நல்லதோர் வீணை
குழலினிது யாழினிது என்பர் தம்மக்கள்
மழலைச் சொற்கேளாதவர்
-திருமீழுவன்.

முத்தியின்பம் பெறுதற் பொருட்டேயாம் என்ற நால்வர சாக்கு சுருத்திற்கெள்ள வேண்டியது உண்டு. உதேத்து. இணைவிழைச்சு செய்யப்ப நாம் நிறந்தோம். இச்சரியாமிய விணையை மீட்டி இறைபோடியைந்த இன்பம், இன்பத்தோடி பைந்த எழுந்தவைக்காண வேண்டும். இதற்கு ஆதாரசூத்தியாய் அமைவது மானிடபாக்கை இவ்வண்ணம் சித்தியும்போது உடம்பை வெறும் வாச்சியமாகக் காணக்கூடாது. சிசுமிக விழுமியம் நிறைந்த மனித சரீரத்தை விணையாகக் கண்ட பரமசிவர இப்படிச் சிவசக்தியிடம் முறையிடுகிறார்.

நல்லதோர் விணை செய்தே - அதை
நலங்கெடப் புழுதியில் எழிவதுண்டோ
சொல்லடி சிவசக்தி - என்னைச்
சுடர் மிகும் அழிவுடன் படைத்து விட்பாய்
வல்லமை தாராயோ - இந்த
வையகம் வாழ்வதற்கே.

ஆன் வாழ்வென்றேதான் கொடுவரும்- மேளாமல் வையகம் வாழும் பொருட்டு சிவசக்தியிடம் வேண்டிதல் செய்கின்றார் மகாமலி. யாழ்வின் அபகரமாயவையக் கூடாது. அவ்வண்ணமே மானிட பாக்கையாரும் அபகரமவைய மீட்டம் கூடாது. என்பதை ஒவ்வொரு சமயியும் உணராவின் மானிட வாழ்க்கை வெற்றியாய்ப்போடும்.

“நாதம் நாதம் நாதம், நாதத்திற்கோர் நலிவுண்டாயின் சேதம் சேதம் சேதம்” என்கிறார் பாரதி. நம் அறிவைப் பயன் படுத்தி நமக்கு இயன்றவாழி இன்னவாழ்வையைய யேற்பொள்ளா விடின் பிறவிப்பயன் விணாய்க்கிடும். நம் உடம்பாசிய விணையைப் பாவித்து பயன்தரும் கருமங்களை யாற்றி, ஆதார விடுதலை காணவேண்டும். இதிலே நம் இலக்கு, எனவேதான் திருமுறை.

உடம்பினை முன்மை இழுக்கென்றிருந்தீதன்
உடம்பிலுள்ளீளே உறு பொருள் கண்டீன்
உடம்பை வளர்த்தீதன் உயர் வளர்த்தீளே. என்கிறார்.

உடம்பாழியின் உயிரார் அழிவர் என்ற உண்மையை உணர்ந்தான் மூலம் நம் உடம்பு

வீறுதல் உயிருக்குரியான சிவனைப்பணிய ஆனை செப்தல ஒவ்வொரு எச்சவசயமின் கூடையாதும்.

உடம்பாசிய விணையைப் பேணி உயிர் என்னும் இவ்வைய எழுப்பின் அவும் ஆனந்த மயமாம். இந்த ஆனந்தத் தழுத்தலே உயிர்க்கு விடுதலையாம். இவ்வருவையைத் திறந்ததற்குநீர் காணலாம். மணிபொழிபாடும் உறு அழகியின் உறுபொருள், நறுமலர் எழுதரு நாற்றம்போல், பட்டாம்பட்டேற் பறக்கொருள் பாராதே பிறவிடயங்க ளில் நம்மனைதப பறிகொடுக்கக் கூடவேண்ட வழிப்படுத்துகிறார். உண்மையிலே எம்மோடுறை புற இறைபுறள் காணாதே உண்கை தேயக்கியுறல் தின்றோம். இதைத் திருமுறை பூவின்றி கந்தம் கொலிந்து கொலை, சிவனாக்குளையே சிவமவையம் பூத்தது. உள்ளத்தொருவனை உள்ளுறுசோத்யை, உள்ளம் விட்டு ஓடி விடக் கூடவனை, உள்ளமழந் தானும் ஒன்றாயிருப்பினும் உள்ளமவனை உருவ ரியாது எனச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். உடம்பு ஒரு சேத்திரம், இறைவனே சேத்திரம்கண். சரியம் ஒரு பந்திரம், இறைவன்தான் இப்பந்திரி என்ற உண்மை யையும் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. இந்நடமாடுங் போயில் இறைவனால் நமக்கு அருள்பாரிசூ. இதைப் பேணிப்பாதுகாத்து இறைபொளி காண வேண்டும். இனிமே மகாமலி அருமயம் படுத்தித் திரு முறையும், திருநாவுக்கரசுரும் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதையும் சிந்திப்போம். இறைவனை வந்திய் போம். சிந்திப்போம்.

உள்ளம் பெருங்கேசயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்
வள்ளல் பிராணார்க்குவாழ் கோபுர வாயில்
தெள்ளத் தெள்ளிந்தார்க்குச் சிவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்தும் காளாமணி விளக்கே.

-யிருயுத்திரம்

கரையமே கோபிலாக கடிமண மழமைபாக
வாய்மையே தூய்மையாக மனமணிளிக்கமாக
நெய்மே தெய்யும் பாசாய திறையுநீர் அளமய ஆட்டி
பூசனை ஈசனார்க்குப் போற்றுவிக் காட்டினோமே.

-அரபீர் சிவமொர்

திருநாவுக்கரசு நாயனாரூபைய தீவிரரங்களை விளங்குவதற்குத் திருத்தொண்டர் புராணம் விபரிதும் துணை புரியும்

சீவ. சண்முகவாழ்வரால்

தேவாரங்கள் மூவர் தமிழ். அவற்றை நானும் அன்பினோடு படிப்பிப் பாராயணம் பண்ணி அல்லல் போம். அளனை வாயிற்றில் தோற்றார் தொல்லை நூரும்.

மூன்ற தமிழ் அடிகள் முன்று என்ற போற்றப்படும். அதில் 4ம், 5ம், 6ம் திருமுறைகள் திருநாவுக்கரசு நாயனாரூபைய தீவிரரங்களை, பெருமா உடையோடு வரும் துயரும் போமாறு புகன்று வாக்கு.

அவை தீவிரவனிடத்தில் அன்பு செலுத்தும் அறங்கொடி. அறங்கொடி தோற்றிப் படலம்மா யக்த குதிககப்படுவன.

பரம்பொருளிடத்தில் பத்தி பண்ணும் பாராயணப் பாபங்களை என்னும் பல் பொருளை தீவிரவனில் வெளிப்படுத்தி. பெரிய புராணத்தின் துணை கொண்டு அல்லாமல் உயிர்ப்பொருளை உற்று உயிர் பிழை அழிவு. பாக்ககை, சைவ உயிர் சுந்தரசு செய்பும் அளப்பரிய சிவப்பணியில் அதுவும் ஒன்று என்றால் அது மிகையாயாது.

"கற்றா பிணைபு ருளிலக் குகளிர்" எனத் தொடங்குவது திருவதிகை வீரட்டானத் திருப்பதி கவகளில் ஒன்று இத்திரு பதிக்கத்திரு அகத்திற் தேவாரத்திரட்டு "குருவருள்" என மகுடமீடும். ஆனால் பல் பொருளை அறிந்து செய்யவில்லை. இவரும் பகலும் திருவார யார்பிலாது வாரி பகலும் வணங்குவதில் குறைவில்லை. அப்படியிருந்தும் குறைவோய் வயிற்றின் அகம்படி குடிரோடு குடிக் குடிக் இடுகிறது. ஆற்றாளமைய ஆகக் குகந்து. சுற்றாயின வாருகின்றது. திருநாவுக்கரசு நாயனாரூபை இத்திருவனைய எழுப்பா? அந்த விட்டதே. வநவதற்கு காரணம் என்ன? என்று எழும் விளக்க வினாவிற்குப் பதிகத்தில் பதில் வழிப்பார்க்க இயலாது.

அப்பதிக்கத்தில் ஒய்வொரு திருப்பாடலிலும், அந்நாடயில் அழிவைக் கெடலு, வீரட்டானத் துணையம் மாளே! என்று திரிபுரகத்தரி அம்பிகை கமேத வீரட்டானேயுரை விழித்துத் தம்முடைய முறைமீட்ட விண்ணப்பத் செய்கின்றார்.

"ஆற்றினன் அடிமேன் - (1), நஞ்சாசி வந தென்னை நலிவதவன நணுகா மற்றுந் துகாத் துமிடர் (2), "துணிந்தே யுமக்காட் செய்துபா முலும்மாந் சுருகின்றதுகு லைதவிர்த் தருளிர் - (3)" தன்னை யடைந்தார் வினை தீர்ப் பதனறோ தலையா யவர்தங் கடனாவது தான் - (4), "நீத்தா யகயம் புகறாக் கிட்ட, நிலைக்கொள்ளும் வழித் துணையொன் றறியென் - (5), உடலுள்ளறகு லைதவிர்த் தருளாய் - (6), "வயக்கீத யுமக்காட் செய்துவா முலும்மாந் வல்க்கின் றதுகு லைதவிர்த் தருளிர் - (7), "கலித்தே யென்வயிற் றினகம் படியே கல்க்கி மலக்கிடிக்ககர்த் துக்கனை வலுத்தேள் - (8), துன்பி. கவலை பின்பென் றீவற்றை நணுகா மற்றுந் துகரந் தமிழர் - (9), "வேர்த்தம் புண்ணும் விழுந்தும் வெழுந்தா வெள்ளை தலைமா ணிலைக் கிப்பாய் - (10).

பத்தி பார வினும் இவ்வாறு பாடுகின்றார் பரவுகின்றார். பணிக்கின்றார் நகநக கல்கநக பாறிகொறுண்டார்.

விண்ணப்பத் செய்வதற்கு முன்னராக சிவ பெருமானைத் தாம் பரவும் திருவனை செஞ்சு, நெக்கு நெக்கு உருக நிகழ்த்தும் நினை க்கல்கெஞ்சையும் கலியப் செய்யும்.

"கொடுலை பல்சொர் துணையாரிபோ, கோற்ற பாடுக்கே பரிசும் பகலும் பிரிபா துணைக் குவனெய் பொழுதும் (1), "நெஞ்சம் முமக்கே யி. பாக்க கைத்தே வினைபா தொடுபோ துமிடந் தறியென் - (2), "பின்னை யடியே னுமக்கா

திருநாவுக்கரசு நாயனாரூபைய தீவிரரங்களை விளங்குவதற்குத் திருத்தொண்டர் புராணம் விபரிதும் துணை புரியும். 372. Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

ஸ்யப்ப்டேன் - (4), "ஸலம்பு பொருது யறத்தறியேன்
றமிறோ டிஸைபா டன்மறந் தறியே னஸந்திங்கீஷ்ஷ
முன் ஸையறந் தறியே னுன்னா மமென்னா
வின்மறந் தறியேன் - (6), "வபந்தே யுமக்காட
செய்துவா முஷ்ஷால் - (7), இவ்வாறு எல்லாம்
திருநாவுக்கரசு நாயனார் தமது வயிற்றடு சூலை
நொய்யப் பற்றும்படி மாற்றார். பூய் மாற்றிய
வேதியனர மனங் கனிந்து பாடுகின்றார். மருணிக்
கியார் குற்றம் புரியாத ஞானருக்குக் கோமளக்
கொழுந்து ஏன் சூலை நொய்யக் கொடுக்க
வேண்டும்? சூலை நொய்யக் கொடுத்த கந்தர்
வீடங்கே கமமாகக் விட்டா? அப்பருக்கு அரிய
சூலையின் போது அழ் உதவினார்கள். பாவர்
வழிப்படுத்தலால் வீரட்டானத்தலை ஊர் அம்மணி
டத்தில் விஷயத்து சென்றார்?

அந்த விரிவுகளை அறிய நமக்குத் துணை
புரிவது திருத்தொண்டர் புராணம். திருவாறர்
தேவசிரியன் மணம் பட்டில் திருக்கூட்டத்தவர்கள்
ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனிபாக அடியார்க்கும்
அடியேன் என்று நம்பி யாரார் பாடும் பணிந்தார்.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் வாய்மையி வணக்கும்
போது, திருநெல்லை செம்மையே செம்மையாகக்
கொண்ட திருமாவிக் கரையங்கு னடியார்க்கு
மடியேன் என்று திருத்தொண்டத் தொகைத்
தீருப்பதிகம் பாடினர் கந்தரவழிநீதி நாயனார்.
திருநாவுக்கரசு நாயனார் தனக்குச் சிவபெருமான் சூலை
நொய் கொடுக்க கருதபோ ளாடியிய செய்தியோ
இல்லை.

அவற்றை எல்லாம் விளக்கமாகவும் விபர
மாகவும் புரிந்துணர்வால் பெரிய புராணத்தில்
தெரிந்துணர் வைக்கிவரார் சேக்கிழார். திருமாவிக்
கரசு நாயனார் புராணத்தில் ஏறத்தாழ இடபுத்து
முறையாம் பாடலிலிருந்து எழுபத்தெட்டு பாடல்
வரையான ஐம்பத்துமூன்று பாடல்களையும்
கற்றுணர்ந்து உண்மையை அறிந்து கொண்டால்
தான் "கார்புராய்னவாந்" எழுதினாடங்கும் தேவரீதி
திருப்பதிகத்தின் பெருள் அடைவை நய்குணர்
முடியும்.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் பொருளும், புகழும்
நிறைந்த குடும்பத்தில் அவதரித்தவர். அப்பருக்கு

ஒரு அக்கா. அவர் பெயர் திலகவதியார். சிறு
பாபத்தில் தம்பை தாயாள இடங்கு தவித்
தாரகன் அக்காவும, தம்பியும் விழுந்தவனை
மாடு ஏறி உழுக்கியது போல் தவப்பத்தின் மெல்
தண்டையாகத் திலகவதியார் பெற்றோர் மணம்பேசி
வைத்த மணாளனைப் போர்க்களத்தில் புரி
கொடுத்தார். திலகவதியார் அவ வாழ்கையைத்
தவந்துத் தம்பியார் உளராகத் தவவாழ்வை
மேற்கொண்டார். தம்பியோ நூலையையைய
நிலைநீந்து தமக்கையாவரத் தனக்க விட்டுத்
தனிவழி சென்றார். சமன் வகையில் மருணிக்கியார்
மருண்டார் தருமசேனா என்னும் தலைமை பெற்றார்.
மருணிக்கியார் திலகவதியார் கற்றத்தலைத் துறந்தார்.

"சென்றுதிரு வீரட்டானத்தருந்த சௌவளம்
குன்றைக் குடிப்பட்டுக் கோதில் சீவ சினனம்
தாங்கிக் கொண்டார். துண்டு விளக்கலையார்
கடர் ஒளியைத் தொழுதார். "தலைமென்று பாயி
டுக்கித் தலைபறித்து நின்றுள்ளவரும் அவமென்று
தெரிவிழ்வான் வீரட்டானம் எனப் படைமுறையு
யும் வீண்ணாயம் செய்தார்.

சுபிபாதனியார்க்கு இறைவன் வெளிப்பட்டார்,
"உன்னுடைய மயங்குகவலையை விடுவாய். உன்
தம்பி முன்னமே முனிவனாகி என்னை அடையத்
தவம் முயன்று செய்தான், அவனை இனிச் சூலை
நொய்யால் தடுத்தான்வம்" என்று அருளிச் செய்தார்.

தருமசேனருக்கு வந்த சூலை நொய் திராமை
யால் சமணர்களும் கைவிட்டார்கள். தமக்கை
யாரும் பாடல்புத்திரம் பெல்வதற்கு இலைய
வில்லை. தருமசேனார் தாமாகவே திலகவதி
யாளத்திடத்தே திருவதிக்கைக்குச் சென்றார்.

தம்பியின் தளர்வினைக் கண்டார் திலக
வதியார். தாயாகவே குரு வேல் வீழ்ந்தி கொடுத்தார்.

திருவாளன் திருநெல்லை உருவார் அணிந்தார்.
மருணிக்கியார் உடனாகக் கோய்வீணுள் கொடு
புத்தார். துணியில் வாகை வீழ்ந்தார். தம்பியான்
திருவருளால் உளரத்த தயிழ்மாலைகளை பாற்றும்
உணர்வுபொரு உணர்ந்து "சுற்றுப்பின் வாறு என
எடுத்து உளரத்தருளினா இவ்வாறே மற்றைய
புயிர்க்களின் பாய் தெளிய அருண்மொழித்
தேவரின் அருள்வாக்குப் கொடுத்துணை புரிபார்.

By adversity fate produces fire, and a prosperous fate produces enlarged knowledge. 372

சென்ற இதழில் தொடர்ச்சி.....

சீவப்பிரகாசம்

மட்டுவில் ஆ. நாராயண

அவத்ததை இலக்கணம்

என்னவெல் ழிவாத தீதம் ஸயதிய துரிபத் தொன்று நண்ணிடும் சுழுத்தி தன்னில் நடந்துள தொன்றுவினும் துண்ணிடும் களவு தன்னில் ஆழேழாம் சாக்சி ரத்தின் கண்ணூரும் அஞ்சா நாய சுருவிகள் மருவுந் தானே. 60

இள். என்ன ஒரு ஒன்று இலாதது அதீதம் - என்னுந்ரு ஒரு கருவியும் இல்லாதது புருடம் மாதீதம் இருப்பது துரிபாதீதம் ஆதும், எய்திய துரிபத்து ஒன்று நண்ணிடும் - அதன்பின் பொருந்திய துரிபத்தில் பிரானவாயு என்னும் ஒரு கருவி பொருந்தும். சுழுத்தி தன்னில் நயந்தது உளது ஒன்று சுழுத்தியில் இருப்பது சித்தமென்னும் கருவியாதும், களவு தன்னில் அழு ஏழாம் செய்பனத்தில் சத்தாதி ஐந்தும் ஷாநாதி ஐந்தும் மவாந புத்தி அசங்காரம் மூன்றும் ஆதிய பதின்மூன்று கருவிகள் தொழிற்படும், பின்னும்

அண்ணிடும் - இவற்றின் அபவாயுக்களில் பிரான வாயுவைத் தவிர்த்த ஒன்பது வாயுக்களும் பொருந்தும், சாக்சி ரத்தின் களை அஞ்சா ஆயு உறும் - சாக்சி ரத்தில் ஐந்து எண்ணும் எண்ணிக்கை புண்டமவவாகிய ஞானேந்திரியங்களும் கண்ணேந்திரியங்களும் பொருந்தும், கருவிகள் மருவும் ஆறு தானே - கருவிகள் பொருந்தும் முறை இதுவாகும். 61 - று

சாக்சிரம் - நலை, சொப்பனம் - களவு, சுழுத்தி - துயில்

ஆன்மா தத்துவ தாத்துவிதங்களின் கரு விடயங்களை அறிந்து அனுபவிக்கும் நிலை

சகலாவத்தை செய்பபும், காரணாவத்தை கேவலம், சகலம் சத்தமென முன்னவகைப் படுவது போலவே சகலாவத்தையும் கேவலம் சகலம் சத்தமென முன்னவகைப்பரும்.

இவை பொவ்வொன்று சாக்சிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துயில், துரியாதிமென ஐந்து வகைப் பட்டுச் சகலாவத்தை பதினைந்து விதப்படும்.

கீழாவத்தையிற் துரியாதீதம் கேவலத்தின் தன்னமையை ஒத்திருத்தலால், அது காரிய கேவலம் என்பபும் அடிவால் கீழாவத்தையில் துரியாதீதத்தைக் கேவலமெனவும், மத்தியாலவத்தையில் திகழும் ஐந்தாவத்தையும் கீழாவத்தையில் துரியாதீதத்தைத் தவிர்த்த நான்கு அவத்தை களுமாய் ஒன்பது அவத்தைகளையும் சகலத்தில் சகலமெனவும் கருவாருமுண்டு.

இச்செய்யுளின் சுறுப்படுவது சகலத்திற் கேவலம். இது காரிய கேவலமென்று கீழாவத்தை என்றுத் சொல்லப்படுந் இவ்வவத்தையில் அம்மவ விடயங்களை அறிந்து அனுபவியாது. சீற் றோட்டிக் சென்று ஐந்தாவத்தைப்பரும். அவை வருமாயு.

சாக்சிரம் இது சீற் றோடியிற் சாக்சிரம், சொப்பனம் முதல்ய அவத்தைகளுக்கூரியது. நித்தியை செய்ய நினைத்துப் படுத்திருக்கும் போது, நித்திரை வருவதற்கு முந்திய நிலை. இந்நிலைப் பிற சாக்சிரத்திற் தொழிற்படுங் கருவிகள் அவைத்தும் தொழிற்படுமாயினும் ஞானேந்திரியம் கண்ணேந்திரியம் என்பவற்றின் தொழிற்பாடு

பின்னவையு, பின்னவையு, கண்ணெயு, பிரானவையு
 பின்னவையு, பின்னவையு, பின்னவையு, பின்னவையு
 628
 பின்னவையு, பின்னவையு, பின்னவையு, பின்னவையு, பின்னவையு, பின்னவையு, பின்னவையு, பின்னவையு, பின்னவையு, பின்னவையு
 பின்னவையு, பின்னவையு, பின்னவையு, பின்னவையு, பின்னவையு, பின்னவையு, பின்னவையு, பின்னவையு, பின்னவையு, பின்னவையு

மெய்யவையே நிகழும். அதனால் இச் சாக்கிரம் அரங்கிழிபா சாக்கிரம் எனப்படும் இவ்வவத்தைக் கல்பிய தானம் இலாடத் துவக்கியிருந்து கணம் வரையுமாகும்.

பிரகிபா - விளையவாண தர்ஷ இலாடம் - நெற்றி இவ்வவத்தைப்பிற் தொழிற்படும் கருவிகள்: 5
 துணைநூல்கள்: மொ. மய, கன், மூர்தி, கிளி 5
 கவிநூல்கள்: வாக்கு, பாகம், மணி, மய, உபநிசம் 5
 சக்தி: மயம், நூற்று, ஒளி, கை, பரிசம் 5
 வசனம்: மயம், மயம், துணை, விசுவம், ஆவந்தம் 5
 அந்நகரணங்கள்: மயம், பூதி, சித்தம், அயலாரம் 4
 பருடல் 1
 மயம்: அரண், ச கரண், மிமலி, சாரண் 111
 நாகன், கர்ண், மீறுயல், நெகத்க்கன்
 தனஞ்சயல், பிராண்

மொத்தம் : 35

சொப்பனம் இதற்குரிய தானம் கண்டிற் தொழிற்படும் கருவிகள்: சாக்கிராவத்தைப்பிற் தொழிற்படுங் கருவிகளில் மூன்றேந்திர்ப்புறம் கண்டியுழியும் தவிர்த்து இருபத்தைந்து.

கழுத்தி இதற்குரிய தானம் இதயம். தொழிற்படுங் கருவிகள்: சித்தம் பிராணன் பருடல் என்னும் மூன்று.

தரியம் இதற்குரிய தானம் 8 நூலி. தொழிற்படுங் கருவிகள் பிராணன் பருடல் என்னும் இரண்டு.

தரியத்தம் இதற்குரிய தானம் மூலாதாரம். தொழிற்படுங் கருவி புருடன் மாதிரம்.

ஆன்மா துவத்தைப்படுமிடங்களையும் அதை வைப்பிடும்போது கருவிகளின் தொகையும் பின்வரும் வெண்பாப்படியே.

தவையு முகந்தன்னில் நானேழும் ஏழும் கவல்குபதி லைத்தாங் களத்தில் - நினைவாய் கழுவின ஒருமுன்னம் மயங்கி மூரியம் எழினாய் மூலபிரண் கொன்று.

இவ்வகை துவத்தை தன்னில் எய்திநீங்கு கரணமெல்லாம் மெய்வகை இடத்தி லுற்று மெய்யு கண்டு மிக்க பொய்வகைப் பலம் அகற்றுப் புரிந்திடல் அருணா லாங்கிக ளுவகை அவத்தை உய்த்தும் அறிவிலால் ஒத்தது மேலிசை. 61

இனி: இவ் வகை அளவுகளை தன்னில் - இந்த ஐந்துவகைப்பான அளவுகளைகளில், கரணம் எல்லாம் எய்திரும் மெய்வகை இடத்தில் - கருவிகள் எல்லாம் பொருந்துகின்ற அறிவின் கருபாடான இலாடத்தானத்தில், உற்றுமெய்யு கண்டு - ஐந்துவகைப்படும் பொருந்தியிருந்தவையும் விடயங்க குற ம வலையாகக் காட்டுவர்.

இதை, 'விரும்பு மரும்பொருளை விடுத்தது மயங்கல் இரிந்த வணிலன் பெறுகை - வருந்தியிவ யீதாவறுத வையம் விழுந்தவிடம் யீதாவறுதவென் னானுறவவந்தும் சாக்கிரத்தி னாய்'

என்னும் வெண்பாப்படியே.

திருவருளைப் பெற்றோர் ஞானநிட்டை கூடாதவிடத்துக் குறிப்புப் பாவனை செய்து உபாயநிட்டை கருவர். குறிப்புப் பாவனைகளைத் சுவள் தளக்கு அருள் செய்யும் போது கொண்டருளிபா உருவத்தில் அறிவை நிறுத்தி ஐந்துவகைப்படும் இவ்வவத்தை வைக்கல் நின்மலசாக்கிரம், நினைவு சொப்பனம், நினைவு சுழத்தி, நினைவு ஐரியம், நின்மல குறிப்பாத்தம் எனப்படும்.

இதயத்திலிருந்து மேலேநோக்குதற் குரியதாய், இருதயம் கண்டம், நாக்கின் அடி, இலாடம், பிரமந்திரம் என்னும் இடங்களில் நிகழ்வது மேலாவத்தை - இது யாரிய சுதாவத்தை எனறும் சொல்லப்படும்.

அருளாலே தன்னை அறிவது நின்மல சாக்கிரம், தன்செயலற்று, அகவருளின் தளக் காதாரமாய் அவ்வருளில் நின்றது அய்வருளைத்

தரிசிப்பது நினைவொப்பனம். ஆனாலின் இரண்டாண்டுகள் யிரிளையகள் தோன்றாது அந்த அருளே தானாய் நிற்றல் நினைவு உருத்தி, மலவாயனை சிறியதுமீன்றி ஆனந்த ஒளி தோன்றும் நினைவு கரிபார், ஆனந்தானு கை தைப்பெற்று அன்புபுணரும்.

காணாமீன்றி ஆனந்தமாய் நிற்றும் முதல்வனு மின்னர் அன்னாந்தமே தானாய் அழித்தப்பட்ட இடம் நினைவுபுரிபாத்தம்.

மத்தியமலவத்தையில் ஸுந்தகதைப்பரும் ஆனாய் ஸும்பொறிகள் வழியாக வரும் அந்தக் கரணங்கலால் அறிவதும் விடுவதாயிருக்கும் இவ்வாறு விடயங்களைப் பற்றுவதும் விடுவதும் நினைப்பு மறுப்பாசிய சகல தேவலங்களாகும். இவ்வாறு சகல தேவலப்படுவது ஆனாலின் இடம்பள்ளெனவும் இடத்திரியங்களைபும் அந்தக் கரணங்களையும் காரணதன் விலாபெனவும் ஆனந்தைக் கூடியதாறு தோன்றும் என்ப போதமே பிரஸிக்குக் காரணபெனவும் அறிந்து அருவிகளும் விடயமும் தாமதமானமை குறுகிய மதிதசப்ப நின்றி சாதனைபுரியின் போகூறிய நினைவு சாகிரம் முதலிய ஸுந்தகதைகள் நிகழும்.

நீக்கமில் அத்த யாக நிறைந்தகே வல்லா நீர்மை சாகிரம் கலாதி சேர்ந்த சகலமாத தன்மை யாகும் ஊக்கமில் இன்னும் கூட தோழியோர் நிலையில் நீங்க சாகிரம் தீதம் சத்தத் தகையாய தாகுந் தானே. 62

இ-ள்: நீக்கமில் அத்தம் - காரியமேவலத்திற் கருவிகள் நீங்கி அந்தநாளம் நீங்காத கரிபா தீதமாய் மாக நிலைந்த கேவலமாய் நீர்மை ஆகும். - ஆனவ மலம் நிறைந்திருக்கின்ற காரண கேவலத்தின் தன்மை புடையதாகும், சாகிரம் கலாதி போர்ந்த சகலமாய் தன்மை

ஆகும். சாகிரமாவது சகல முதலான தத்துவங்கள் சேர்ந்து தோழிநிற்பும் காரண சகலத்தின் தன்மை புடையதாகும். இன்னும் கூடாது ஊக்கமில் ஒழிய ஓர் நிலையில் நீங்க சாகிரத்தீதம் - மயக்கத்தைச் செய்யின்ற கேவலமும் விடயத்தைச் செய்கின்ற மலமும் தாக்காது வலிபெறும் ஒழிய ஒப்பற்று அருள் நிலையில் நிலைபெற்றிருக்கும் சாகிரம் தீதமானது. சத்ததன்மையாக ஆகும். - காரண சத்தாவதையில் தன்மை புடையதாகும். எ-று.

நீக்கமில் அத்தம் என்றது கீராலவத்தையில் நிகழும் தரிபாத்தமேவல மாக நிறைந்த கேவலம் என்றது ஆனா தனது இயல்பானக் கிரியைகள் சீரியும் விளங்குதல் இன்றி ஆனாலாததால் மலமாய்க்கார டிருக்கும் காரண கேவலத்தை.

சாகிரம் என்று மத்தியமலவத்தையில் நிகழும் சாகிரத்தீதம் கலாதி சேர்ந்த மலம் - காரண சகலம். இது ஆனா கலை முதலிய தத்துவங்களோடு கூடிநின்ற புடையபுயல் மலம் நீக்ககார காலமாவும் கன்மத்துக்கிடைய பிரதி நிறைந்து கவர்க்க நுகர்வதற்குச் சென்று இப்ப துணைங்களை அணு அந்தத் தீரியும் நிலை.

மத்தியமலம் - சகலகேவலமன்றி போர்ந்தாலும் தற்போது முன்னையபிரியார் சிவத்தோடு ஏகமை நிற்கும் நிலை.

தத்துவசகமை - மயமுக்குறிவை (மிகுதி அடுத்த இதழில்)

இவ்வாறு சீக்கிரானு திரிபுனை - திரிபுனை
தொள்ளி மலவாய் நினைவு - 67
உருவ இயல்பை அறிந்து துதவையெய்திக் - சென்றுநீத்தி. உ. என்னது அத்தம். சென்று உருவமே - ஒரு
காரணமும் அறிவினை மலமாய்க். ஒரு ஆனாகமம் உருவ இயல்பினால்

உருத்திராக்கம்

சிவனைக் குறியீட்டும் அடைபாளங்களைச் சிவசின்னம் என்பர். ஒரு நூற்றில் மொடியை, சிவசின்னத்தை வைத்துக்கொண்டு 'முத்திராட்டை' அழிவது போலச் சிவசின்னங்களை வைத்துச் சிவனை அழியலாம். திருநீறு உருத்திராக்கம் என்பது சிவசின்னங்களாகும். இவ்விரு சின்னங்களையும் அணியவேண்டியவைபாற். திருநீறு விவரவைகளாலும் வேலை செய்வதொன்றும் ஒரு வழியில் இருந்து நீங்கி விடலாம் என்றோடும் நீங்காது தரித்திராக்கம் உருத்திராக்கம் ஆகும்.

மகாருத்திரமூர்த்தி முத்திரைக்குக் கரும்பொது உருத்திராக்கம் என்பது உருத்திரனின் கண் என்றார். முன்னொரு காலத்தில் குறிபுரத்து அசுரர்கள் செய்து கொடுவாயகளைத் தாங்களொண்ணாத தேவர்கள் என்னிடம் வந்து முறையிட்ட பொது மான் கண்களை மூடி ஆயிரம் தின்பிவ வருஷங்கள் மகம்புத்திரமூர்த்தி சந்தனை செய்து கண்களைத் திறப்போது எனது முன்று கண்களில் இருந்தும் ஜலத்தளிகள் விழுவன அத்துளிகளே உருத்திராக்க விருட்ச மயிற்று. அதன் பழங்களே (பொரிப்பழம்) உருத்திராக்கமாயின என்று துரியக் கண்ணிலிருந்து பன்னிரண்டுமையான விருட்சம் தோன்றியது. இவை காலநிர மணிகள் இடது கண்களில் (சந்திரன்) இடது 16 வகையான உருத்திராக்கம் தோன்றின இவை வெள்ளைநிற

அரு மொன்று. முத்திரைத் திவ்வில். வைப்புகள் என் சிவசின்னம் பங்குனி
செ. கந்தசத்தியபூரணி
R.A.H. & Hindu Chr. Inf., Dip. & B.S. (S)

மணிகள் நடுவிலுள்ள பிறழும் கண்களிலிருந்து (அடிகளில்) 16 வகையான விருட்சம் தோன்றியது இவை கரும்புநிற மணிகள் இம்மரங்கள் இத்தோளேச் சா, திழக்காசியா, மலேசியா, அவுஸ்திரேலியா, பாயிக் தீவுகள், தேபாளம், இந்தியா, இலங்கை போன்ற இடங்களில் காணப்படுகின்றன. இப்போது மாவீட்டபுரம் சுந்தகமலிகோவில் தெலிங்கப்பறை தூக்காதேவி கோயில் அளவெட்டி நாகவரத நாயையர் கோயில் போன்ற இடங்களிலும் லளக்கப் படுகின்றது.

உருத்திரனின் கண்ணில் இடதுபுறம் தோன்றிய மையால் உருத்திராக்கம் என்று முறையாகப் படுகின்றது. அங்கம் என்றால் கண் எனப் பொருள்படும் இதனால் இது அட்சணிகி அத்திரமணி, சிவாணி கண்கணி எனப் பல பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றது. பாவங்களாக கண்டிப் பதான கண்டுகை என்றும் இதை அழைப்பர்.

இம்மணிகளுள் ஒன்று முதல் 16 முகம்வரை காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு முப்பத்தெட்டுவகை உருத்திராக்கம் உண்டு. இம்முதலாம்களையும் அதிதேவதைகளையும் இவ்வுருத்திராக்க மணிகளை மூணியதால் நீங்கும் தோஷங்களையும் உருவாக்கும் மங்களங்களையும் சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

முதல்	அதிதேவதை	நீக்குபவை	நற்பலன்
1.	முதல்	சிவபெருமான் பிரமகத்திதோஷம் நீங்கும்	மங்களம், செல்வம் உண்டாம்
2.	முதல்	நீண்டபாமசின் கோகத்ததோஷம் நீங்கும்	லக்கிய சுபாச்சம் தோன்றும்
3.	முதல்	அடிகளில் எந்திரிகத்த தோஷம் நீங்கும்	குடிநடைப்பெறு உண்டாம்

These are (through fate) of different natures in the world hence the difference (observable in men) in their acquisition of wealth; and in their attainment of knowledge. 374

4. முகம்	பிரம்மன்	நரமயத்தோலும் நீக்கும்	பெருள், இன்பம், வீடு ஆகிய முன்பத்தாக்களை அளிக்கவல்லது மனமுறைதி உண்டாதும்.
5. முகம்	கனகசினிநந்திரி	புரியக்கூடாதவற்றை புசித்த பாவத்தை போக்கிக்கொடுப்பது.	ஆயுள் குழந்தைப்பாக்கியம் கிட்டும், உறவு கிடைக்கும்.
6. முகம்	முருகன்	பாவங்களை நீக்கவல்லது.	ஆயுள் குழந்தைப்பாக்கியம் கிட்டும், உறவு கிடைக்கும்.
7. முகம்	ஆதிசேஷன்	இலாபம் கிடைக்கும். பக்கவாலைப் பற்றி பாவத்தையும் தங்கம் திருநெல்லை ஞாபகம் பாவத்தையும் போக்கும்	பொன் இரத்தினம் போன்றன கிடைக்கும் ஆயுள்மனை மனமுறைதி
8. முகம்	விநாயகர்	அபகரித்து உண்டபாவத்தைப்போக்கில் தாவங்கள் பெருவதால் ஷ்டிரும் பாவங்கள் நீக்கும்	அதிஷ்டம் கிடைக்கும்.
9. முகம்	வள்ளலர்	விசேஷப்புகளால் உண்டாதும் ஷ்டிரம் நீக்க சீத்தி முத்தி ஷ்டிரம்	புத்திமுத்தி சிவகுணம் கிடைக்கும். வாக்கும்பாடியும் அதிகரிக்கும்.
10. முகம்	திருமால்	பிரயங்களை ஞாபகம் பட்டையை நீக்கவல்லது.	பலந்திரமங்கள் உயர்வடையும்.
11. முகம்	ஏகாதசநந்திரி உருத்திரர்	பாதங்கள் செய்த பாவனை அளக்கும் விக்கிவர்கள் நீக்கும்	ஆன்மோதபாசுபலன் கிடைக்கும்
12. முகம்	சுமந்த ஆதிசேஷன்	பலவித தானங்கள் செய்த பாவனைக் கொடுக்கும்.	மனமகிழ்ச்சி உண்டாதும்.
13. முகம்	கடம்புமணிபர்	பெற்றோர், சகோதரர், புத்தரைக் கொன்ற பாவம் போதும்	நல்வழிவு கிடைக்கும்
14. முகம்	விநாயகர், சுத்தியம்	சகல செயல்களையும் சிவபதமையும் தரவல்லது.	நல்வழிவு கிடைக்கும்

18 முகமணிகளை வைத்துத் தூபதீபம் காட்டிப் பூஜித்தால் சிவபுனைப்பலன் கிடைக்கும்.

இவ்வாறு உருத்திராக்கங்களை அணிவதால் வளமுறைப்பட்ட பாவங்களாலும் போக்கிக்கொள்ளலாம். சிவனடியார்கள் இவ் உருத்திராக்கத்தைத் தம் உடலில் அணிந்துகொள்வர். சிவனடியார் இலக்கணம் உடும்போது "ஆரம்மணிபுகை ஆடையும் அந்தையே....." என்றும் "மாசிலாத மணிதகம் மேலிடுவால் புக நூலுபோல் உளளும் புனிதங்கள்....." என்றும் சேக்கிழார் கூறுகிறார். அதாவது "திமாளையாதநு டேயா ருபா" என்பதற்குள்ளாக உருத்திராக்கத்தை அணிபவன் உருத்திரனே ஆயிடுவான் என்பது தெளிவாயிற்று.

சேக்கிழார் அளிப்பெருமான் பொலிவினைக் கூறுகின்றபோது சிவசினி பெருமான் சிவபெருமாவின் சேவையைச் சிந்தனை செய்பவர்களுக்கும் இருப்பர் என்கின்றார்.

"நாயவெண்ணீர் துறைந்த பொலிமேனிபும் தாழ்வமும் தாயகன் சேவடி தைவரும் சிந்தையும் ஷ்டிரத்தாகி...."

எனும் போது உருத்திராக்கம் தாழ் வடம் எனப் கூடப்படுவதையும் காணலாம்.

உருத்திரர் சமாளத்து தலை, காது, கழுத்து, மார்பு, புயம் மணிகளை ஆகிய உறுப்புகள்

சுலசுலவென்று எல்லாம் உருத்திரமும் திரும்பும்
 முகமணிபுகை கிடைக்கும் கிடைக்கும்
 கொல்லாதது அழிக்கும் முயற்சிபுகை தலைமேலும் தாயகனார் நூல்களில்
 ஷ்டிர ஆக்கிவரும்

அணிபத்தக்கது மாலைகளைக் கோர்த்தும்போது அங்குள்ள அமையத்தக்க உருத்திராக்க மணி மூன்று எண்ணிக்கை வரம்பு இருக்கின்றது. மாலைகளைக் கோக்கும்போது இந்த எண்ணிக்கை மறக்கூடாது. இது 8/9இன் மாதிரி இரங்கலாகக் கவனம். அதாவது உச்சியாக குடுமியில் மணியும் தலையில் 36 மணியும் காதுகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் 1/3/6 மணிகளும், உறுப்பு 1/27/32 (சீவாயம் 28 + வேதம் 4) மணியும் மற்ற 54/108 மணியும் தனித்தனியே புயத்தில் 16 மணியும் மணிக்கட்டில் 12 மணிகளும் பூணூலில் ஒருமணியும் அணிப வேண்டும். மேற்படி 7 உறுப்புகள் தவிர வேறு உறுப்புகளில் உருத்திராசம் அணிதல் திறமாமும்.

உருத்திராட்ச மணிகளைப் பட்டுநூல், தங்கம், வெள்ளி, பித்தளை, செப்புநூல் (கம்பி) போன்றவற்றில் மாலைகளாகக் கோரக்கூடும். ஆனால் ஒரு உருத்திராட்சம் மற்ற மணிகளுடன் முட்டத் தொடுக்கக்கூடாது. திறக்க இடையில் பலபா, சம்பா, கொள்ளி, முகடி, தாயாரமணி போன்றவற்றை விடுவாற் கோக்கலாம். மேலும் மாலைகளைக் கோக்கும் போது ஒரேயளவான உருத்திராக்க மணிகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும். மேலும் உருத்திராக்க மணியின் அழைப்புகள்கள் திரண்டிற்கும் பொன், வெள்ளி கவசத்தடுகளை இணைக்கலாம். ஆனால் அனை உருத்திராக்கத்தின் மேலும் பூக்கியை மாறக்கக் கூடாது. இம்மாலைகளை கோக்கும்போது மந்தாட்சரமந்தரம், தோத்திரங்கள் என்பவற்றை ஒதுக்கொண்டே இருத்தல் வேண்டும். மேலும் ஒருமுறை முகை 16 முகங்கள் வரை அமையத் உருத்திராக்கத்தை கோர்த்துச் செய்வது "இந்திரமலை" எனப்படும் இது உருத்திராட்ச மாலைகளில் மிக உயர்ந்தது. சிறந்தது வரம்பற்ற பல்லங்களைத் தரக்கூடியது. மாறில் அணியும்

54/108 மணிகளைக் கொண்ட தாமவடைத்தை ஐயமாலைபாகப் பயன்படுத்தலாம். இப்படி மந்தாட்சர மந்திரத்தை ஜயிக்கும்போது அதன் எண்ணிக்கை முக்கியமாதலால் இம்மணிகளைத் தொட்டுத்தொட்டு நமசிவாய என உச்சரித்து, எண்ணிக்கொன்ற, ஐயம் செயற்க வேளையில் உருத்திராக்கத்தை மறைத்து வைத்துக் கொண்டு எண்ணுதல் வேண்டும்.

சிவாய நம என்று நினைந்து ஒரு நுகரிளபாய என உச்சரித்துக் கொண்டு அணிதல் வேண்டும். சீவ எண்ணங்கள் இல்லாதவர், கடவுள் நம்பிக்கை உடையவரேவரும் அணியலாம். என்றால் உருத்திராட்சம் சிவனுடன் நெருக்கிய தொற்புடையதால் சிவமுறைகளாய்க்கள் செய்யப்போது கட்டாயம் அணிய வேண்டும்.

பூமால் கண்டுகையினை பூசை புர்வார் பலத்தைக் காவார் எனவே கழகமுறை - நானாதே புண்டு சிவபூசை புரிவார் புகந்து மேற்புத்தக் கண்டிருப்பார் சசன் கழல். உருத்திராக்க வட்டம் பரமசிவன் தூலன் பக்தர்க்குச் சீவன் உருவடல்த் கண்டியும் நிறும்.

புண்புற்துக் கண்டினைக் கூசியும் பல்விவரக் கான்பதற்குக் கூசும் அரண்கைத்து. வசவரீதி

மேலும் துக்கமாதும்போது சந்திராவர் தவழின் போதும், சிவபுத்திர ஜெபத்தின்போதும் சிவத்தியானத்தன்போதும் சிவபூசைத்தைப் படிக்கும் போதும் பிற சிவபூசைத்தைப் படிக்கக் கோரும்போதும் பன்னிதற்குமுறை பரமபலி தன்போதும், சைவமயச் சொற்பொழிவின் போதும் அணிதல் வேண்டும். உருத்திராட்ச மாலைகளை தாய் பிள்ளையின் தோய்க்காக மருந்துன்பது போல் சிவனே உருத்திராட்ச மாலைகளை அணிந்திருக்கின்றார் என்பதும் குறிப்பி தக்கது.

உருத்திராட்ச மணிகளை திருவிள போல எந்தநேரமும் அணிந்திருக்கக்கூடாது. உறுக்கும்

போதும், உடற்கையிப்பவத்தின்போதும், மலசலம் கழிக்கும்போதும், உடம்பு தூய்மையல்லவது போதும், விடின் தூய்மைகெடும்போதும் நிறப்பு திறப்பு அழகெனக் காண்களிலும் உருத்திராய்க்கம் தரிக்கம் காணாது. இவ் வேளையில் புவ்யபவநிர் தூய்மையா இத்தல் பாதுகாப்பாக வைக்கவேண்டுமா யபிசம் புசிப்போருக்கும், மதுபானம் அருந்து வேறும் புண்கபினை போன்றவற்றைப் புண்கப் போடும் உருத்திராய்க்க மாணவைய அணிமாக்கலாது.

ஒரு முகம் உருத்திராய்சம், 11 முக உருத்திராய்சம் சவகளைச் சிவலிங்கமாகவே வைத்துப் புசிக்கலாம் விஷை தீ சை பெற்றவர்கள் சிவ புவஜ செய்வதற்கு இவ் உருத்திராய்சம் உயவ் பரிசுகம் போல் அமையும்.

இவ்வாறு போற்றப்படும் உருத்திராய்சம் தூய்மையாக இருக்கிறதா என அறிவதற்கு இரண்டு செப்புத்தகடுகளுக்கிடையில், செப்பு புணையங் கழுகினை மிலும் ஒரு உருத்திராய்க்க மணியை வைத்து மென்மையாகக் கையிப்பால் பற்றினால் அது வெடிவாகச் சுற்றுவதைக் காணலாம் தானே கழல்வதற்குரிய அபூர்வசக்தி உருத்திராய்சக்திபடம் இருக்கிறது.

உருத்திராய்சத்தின் மருத்துவக்குணம்

உருத்திராய்சம் என்று ஒன்று இன்று வரையில் பலருக்குத் தெரியாதிருக்கலாம். அவர்வரை முன்வர்கள் மட்டுமே அணிவதாகத்தான் சிலர் கூறுவார்கள். இவ்வாறில்லை இந்தியாவில் பிரதமமாக இருந்த இந்திராகாந்த் மேற்குலயில் பிரபல வயலில் மோதை ஜெதடிமெய்யலின் ஆசிரியார் கூட இதனை அணிந்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறான "உருத்திராய்சம்" என்பதுதான் என்ன? "உருத்திராய்சம்" என்பது செயற்கையாகத் தயாரிக்கப்படும் ஒன்றல்ல "மெர்ரி" மெய்யோகரபஸ் கூர்நலம் என்னும் பழத்திலிருந்தே உருத்திராய்சம் உருவாக்கப்படுகின்றதாம். இந்தப் பெரி பழங்கள்

அயம்மத்தின் இந்தோனேஷியாவிலேயே காணப்படின், ஆனால் தற்போது தெபாளத்திலும், இந்திராவிலும், இலங்கையிலும் அவை வளர்ச்சிப் படுகின்றன.

வைவசமயம் விஞ்ஞான அறிவிப்போடு பொறுப்பு கொண்டது அந்த வகையிலே இவ்வருத்திராய்சமும் மிக முக்கியமானதாகும். பொதுவாக முனிவர்கள், சமயபுராணர்கள், தீட்சைபெற்றோர் உருத்திராய்க்க மாணவைய அணிந்திருப்பார்கள். அவை வைவ சமயத்தின் அடிப்படைச் சின்னமாக அவர்கள் அணிவதாகவே நாம் கருதி வருகின்றோம். ஆனால் அது வைவசமயத்தின் சின்னம் மட்டுமன்றி மருத்துவக் குணங்களும் கொண்டிருப்பதாக அறாச்சிகள் கூறுகின்றன.

இரத்தம் அழுத்தம் அதிகரித்துக் காணப்படுவோரும் மன அழுத்தத்தால் கஷ்ட முறுவேறும் உருத்திராய்சம் அணிவதால் அளர்வற இல்லா தொழிக்கலாம் என்று கூறப்படுகின்றது.

சளிற்று உபாதையால் கஷ்டப்படுகிறோரு உருத்திராய்சத்தை குடிசெய்தல் நிறை ஊறவைத்துக் கழுநாள் காலவரின் அந்த நீரைப் பருகினால் சளிற்று உபாதை இருந்த கவடு தெரியாமல் போய்விடுமாம். ஆனால் உருத்திராய்சத்தை அணிவோர் அதனைக் குணமாகும் சக்தி மீது நம்பிக்கை வைத்தல் அவசியம்.

உருத்திராய்க்கம் வயது முதிர்ந்தோரின் மூட்டுவாதத்தையும் குணமாகுகின்றதாம். உருத்திராய்சத்தில் ஒரு முகம் கொண்டவை இரு முகம் கொண்டவை எனப் பல வகையுண்டு. அவற்றின் வகையேறுபாட்டிற்கேற்ப நோய் நீங்குமாம், குணமும் வேறுபடும்.

அக்துப்பஞ்சரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள் மனிதரின் உடலில் பல நிலைகளில் வைவகளைச் செலுத்துவதன் மூலம் இடங்களளைக் குணமாக்குகின்றனர். அவ்வாறான அக்துப் பஞ்சரி யிப்பை கொடுக்கும் விளைவுகளை உருத்திராய்சம் கொடுக்கின்றனவாம்.

புதிதில், ஆகாஷாநம், பரிசீலினை, உபதேசம்
 சென்னை இலம் தேருந், மை - 600079
 இரகு சேவரப்ப சைத் திருநாள் சிவவாசு குண பிரதி அத்தனும் கொண்கள் மிடும்கித் வெளிப்பு
 டும்கித் கொண்கள் திக்குச் சிவவாசு குண பிரதி அத்தனும் கொண்கள் திமை விற்று கொண்கள்
 noolaham.org | aavanaham.org

உருத்திராட்சங்களில் பலவையையுண்டு என்று யிமீல பார்த்தோம் அல்லவா? உருத்திராட்சங்களில் 38 வகைகளில் 21 வகைகள் மருத்துவவர்த்தி பாசன முய்யியத்துவம் வாபந்தனை. பூரிப்பாக ஏழுமுக உருத்திராட்சங்கள் மிகவும் அரிதாகக் கிடைப்பவை அவை விடல் சேல்வத்தைக் கொடுக்கச் செய்வதாக நம்பியிருக்கிறது. இதனால் அடிமை வைத்திருப்பார் அடிமை மிகுந்த களவற்றுடன் போற்றிப்பாதுகாப்பாக களவற்றிப்பார்.

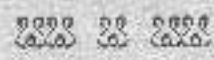
பலித முக உருத்திராட்சத்தை அணியும் பெண்களாயின் ஆண்களையும், ஆண்களாயின் பெண்களையும் கவனம் எவ்வே இளைஞர்கள் யுவதிகள் இதனை விடும்பி அணிகின்றனர்.

அறுமுகம் கொண்ட உருத்திராட்சத்தை வியாபாரிகள் வைத்திருப்பது நல்லது எனக் கூறப்படுகின்றது. ஏனெனில் வியாபாரிகளுக்கு என்றும் இலாபத்தையே கொடுக்கும். அவ்வாறே என்முக உருத்திராட்சங்கள் எங்கே அத்ஷடத்தை விளைவிக்கும் அதேவேளை ஒன்பது முகங்கொண்ட டனா எம்பு வாய்முடி சாதாரிபத்தை

அதிகரிக்கிறது.

இவ்வாறு உருத்திராட்சத்தை அணிபவர்கள் ஏற்படும் பலன்களையே சொல்லக்கொண்டே போகலாம். உருத்திராட்சம் பலவண்ணங்களில் காணப்படுகின்றது. வெள்ளை, கபிலம், மஞ்சள், கருப்பு என அவற்றின் நிறங்கள் வேறுபடும். பொதுவாகப் மீரகணங்கள் வளர்ப்பதை புறணை பொன்ற நாட்களில் அவை அத்திரஷ்டம் தருகலாமென்று சிலர் கருதுகின்றனர்.

கடைகளில் விற்பனை செய்யப்படும் எல்லாவற்றையும் தாமத உருத்திராட்சங்கள் என எண்ணி ஏமாற்றுவீட வேண்டாம். உருத்திராட்சங்களை நீல போருங்கனி அவை அபிழுந்தால் அவைதான் உண்மையான உருத்திராட்சம் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். உண்மையான உருத்திராட்சங்களைக் கண்டு பிடித்து, அவற்றை அணிவதன் மூலம் வழக்கை வழமாளதாகும்.

பொல்லார்க்குக் கல்விவரில் கர்வமுண்டு
மதனோடு பொருளுஞ் சேர்ந்தால்
சொல்லாது சொல்லைக்குஞ் சொற்சென்றால்
குடிக்கெடுக்கத் துணிவர் கண்டாய்
நல்லோர்க்கியம் மூன்றுகுண முண்டாகி
வருளதிக ஞானமுண்டாம்
எல்லோர்க்கு முபகார ராயிருந்து
பரகதியை பெய்துவாரே.

தூக்கணமுண்டயவர்களுக்குக் கல்விபுண்டாயில்
கர்வம் அதிகப்படும. அச்சுள்ளியோடு செல்வமுங்
கடினால் சொல்லத்தகாத வார்த்தைகளையுஞ்
சொல்வார். தன் சொல் எங்கும் சொல்லத்தகுந்த
தாயிருந்தால், குடிகளைக் கெடுக்கவும்
துணிவார்கள். நற்குண முடையார்க்குக் கல்வி,
செல்வம், பெற்றெல்லுகள் ஆகிய இந்த மூன்றும்
உண்டாயில் அந்நம ஞானமும் பெற்று யாவற்கும்
உபகாரகலாக இருந்து முத்தியடைவார்.

-விவேகசித்தாமணி-

Whichever is not conferred by fate but is presented, although it be guarded
with most careful care; and that which fate has made his, can be lost, although
one should rather take to throw it away. 37A

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

தானம்

-ஸ்ரீவள்ளி ஆறுமுகநாவலர்-

புள்ளாவது தந்திரநெறியால் கந்த பொருளைச் சம்பாதித்திரமாயுள்ளவருக்குச் சீர்தகையோடு கொடுத்தல், பாவத்தால் வந்த பிறன் பொருளைக் கொடுத்தால், துன்பம் பொருளுடையார் மேலும், பாவம் பொருள் கொடுத்தார் மேலும் நீங்கும், சிரத்தைபென்னும், பிரதி ன்னிலும் ஆதரவெனினும் பத்திபென்னும் விகலாசமெனினும் அன்பென்னும் பற்றென்னும் கொருந்தும்.

புதி சாத்திரத்தை ஒதி முதன்பொருளை அபிநய பாவங்களை விலக்கித் தருமங்களை அருட்டித்துக் கடவுளை மெய்யன்கொடு வழிபடுவோரும், தம்மைப்போலப் பிறரும் பரகதிபெற்று உயிர் வேண்டு மென்று விரும்பி அவருக்கு நன்நெறியைப் போதிப்பவருமாயுள்ளவர சம்பாத்திரமாவர். இந்த நன்நெறியிலே ஓழுதும் பொருள் சீர்தகையோடு முயற்சி செய்பவரும் சம்பாத்திரமாவர். துன்பம், முடமை, சிறுமுடிந்தகைகள், தந்திரர், விபாதிமாவர், வயோதிகர னன்னும் இவர்களும் தானபாத்திரமாவர். அன்புள்ள முதலிப்பவற்றை இவர்களுக்குப் பண்ணலே தருமம்.

புதி சாத்திரத்தில் விநாயகில்கொடுவோரும், நித்திய உபாசனையை விருத்திதோலும், சுகர நிந்தனை செய்வோலும், குருநிந்தனை செய்வோலும், தேவத திரவியங் கரைவோலும், கொலை செய்வோலும், புலா உயிர்கொலும், மன் உயிர்கொலும், கள்வனும், பிரதர் மலைவினையப் புயர்வோலும், வேசையைப் புணர்வேலும், தாசினையப் புணர்வேலும், கள்ளிபுரைக் கொடுப்போலும், இருதமாதையைத் தீண்டுவோலும், பொய்ச்சான்று சொல்லுவோலும்,

பொய்வழக்குப் பேசுவோலும், பிதா மடவாவைப் பேணாதோலும், குதாருவினாலும், மிக்பிரித் துறீராகியும், கோள் முட்டுவோலும், சேயுநன்றி மறப்போலும், புறங்குடியோலும், சாத்திரத் தில்லாத பொருளைப் புதிதாகப் பாடிப்பாட்டினால் ஒப்பிப்போலும், நாட்டிக்குக் கொடுப்போலும், தேவதுசையை வீற்றுத் திரவிபற் கொடுவோலையும் பேன்னாசை மிகுந்து தமம் வேடங்களைக் காட்டிச் சளங்களை வஞ்சிப்போலும், பொருளை வைத்துக்கொண்டு தரித்திரன் போல நடித்து யாசப்போலும், தொழில் செய்து சுவைப் பண்ணச் சத்தி இருந்தும் காலு செய்பாது சோம்பேறியும், தீர்யிந்தனை நிறைந்து பொய்யுடையாரு சேய்து பொய் மரீயாதைகாட்டித் திரிவோலுமாய்கிய இவர்களெல்லாம் அசம்பாத்திர மாவர்கள். இவர்களுக்குத் தானம் பண்ணல் பாவம். இவர்களுக்கு இன்சொல் சேல்லலுய்ப்பாவம், அறநோணியாலே அழிவது போலக் கள்வி அறிவொழுப்கும் இல்லாத பாவிக்குத் தானங் கொடுத்தவன் அப்பாவிமேயு அழிந்துபோவான்.

சம்பாத்திரமாயுள்ள பெரியோர் தம் வீடுக்கு வந்தபொழுது, விரைவினோடு எழுந்தருள்தல், ஓடிச்செல்லல் கண்டளர னே தேவர எழுந்தருளப் பெற்றினே என்று கொண்டாடி வந்திரகொள்ளல், ஆசனத்திருத்தல், பாதத்தை அருச்சித்தல், இன்னுறோ அரபினுடைய அருகார் சத்தியபிரிவு என்று அவரை உபர்த்திப் புயற்குல், தவர்போற் கொது பரிவாரமுயிற் கருணாமயற் சென்று வழிநிடுதல் என்னும் இவை எழும் தானங் பெயிலோர் செயல்களாம். இவையிலையாத் செய்யும் தானம் பண்படாது.

விசுவநீதி - விசுவநீதி - விசுவநீதி - விசுவநீதி - விசுவநீதி
 விசுவநீதி - விசுவநீதி - விசுவநீதி - விசுவநீதி - விசுவநீதி
 விசுவநீதி - விசுவநீதி - விசுவநீதி - விசுவநீதி - விசுவநீதி
 விசுவநீதி - விசுவநீதி - விசுவநீதி - விசுவநீதி - விசுவநீதி

பாத்திரங்கள் மண்ணவற்றினால் பரம சற்பாத்திரம் பெய்துள்ளது. அவர் ஒருவரிடத்தே சென்று 'எனக்கு இப்படி பொருளைத் தர்' என்று கேளார். அவர் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்திற்கு சென்று 'அடியேனானாய் பொருளை ஏற்றருவால் வேண்டும்', என்று பிரார்த்தித்துக் கொடுத்தால் வேண்டும். ஞானிபாவவர் தமக்குத் தாதாத் தரும் பொருளை அதன் மெல் அடிசையினால் வாங்கார்; தராய் பரகதியடைதல் வேண்டும் என்று விரும்பாது. தன்னுடைய போசளரத்தால் தையே விரும்பி தானத்தை ஏற்பன்; ஆதலால் அங்குளானி கையிலே கொடுத்தவர் தம்பொருளை அவமே போட்டு இழந்தபராயர்.

கண்ணிடத்து வந்து பாசகருக்குக் கொடுத்திருந்து பொருள் அறிதாயின், அவர் மனத்தை முடிமலர்ச்சியினாலும் இன்சொல்லினாலும் குன்றிவிடக்கூடாது. அவையும் அரிபனவே. அல்லவே. தன்விடத்து வந்து வந்த புரித்திரனை 'இவன் ஆற்பன்' என்று தள்ளிவிடும். 'செல்லவையையாய்பெரியவன் ஸ்கிரிபுக்கு கிரான்' என்று கருதுவோன் துடிவாகான் தீவன் கொடுக்காத லோடாடெய்வலாம். அவன்விடத்தே தனக்கு ஒருதாய் வந்திய செட்டார்.

கொண்ட, மணக்கம், * ரவு, திருபை, பொறுமை என்றும் ஐந்து முனையவனே தாதா. இளவரில்லாதவன் அதாதா. அந்நன்றும் ஆதரவு முனையவனாகிய தாதாவின் கையிலே ஏற்றவன் அந்தத் தாதாவினோடும் புண்ணிய லோகத்தை அடைவன்; அந்நன்றும் ஆதரவுபின்பாடகவனாகிய அதாதானின் கையிலே ஏற்றவன் அந்த அதாதாவினோடும் நாகத்தை அடைவன்.

பாவமும் உட்கரிக் காலத்தில் பித்து வந்த ஏழைமுகத்திற்கு இல்லை என்பமால் முடிமலர்ச்சியோடும் இன்சொல்லோடும் தம்மால் இயன்ற மட்டும் அன்னபவியங்கொடுத்தது புரித்தல் வேண்டும். தாம் புரிக்கும்போது ஒருநிடியவன்

மாயினுக் கொடுத்தல் ஒருவனுக்கும் அரிபயன்று. இது யாவருக்கும் எளிதாகும். திருமால் முயனாருடைய அருவாழ்த்திருவாக்கைக் வேண்டுகள்.

திருமத்திரம்

"யாவர்க்கு மாமிசை வற்கொடு பச்சிலை யாவர்க்கு மாம்பசு விற்கொடு வாயுறை யாவர்க்கு மாழண்ணும் போதொடு கைப்பிற மாளர்க்கு மாம்பிறர்க் கிவ்வுரை தானே."

பகற் காலத்தில் வந்த அபிதிக்குப் போனல் கொடாத பாவத்திலும், இராக்காலத்தில் வந்த அதிதிக்குப் போனல் கொடாத பாவம் எட்டு நாய்க்கிடம். தயீர், பால், நெய் முதலிய உயர்ந்த பழார்த்தங்கள் வைய அதிதிக்குப் பரிமாறவில்லைபோ லுமாதே தாமும் புரிக்க வகையது. இவ்வே போசன காலத்தில் வந்தாலும் பின்பு வந்தாலும் சமயத் தம்பிப்போயிற்று என்று வந்த அபிதியை அள்ளிக்கொடாது அனுப்பலாகாது. அதிதிக்கு அன்னங்கொடுக்க சத்தியில்லை யாரிலும். படுக்கை திளைப்பாறு மிடம் தாகதீர்த்தம் பிரியவசனம் என்னும் இவைகளால்புறும் உபசரித்தை வேண்டும். அதிதி புறந்திருப்பத தாம் புரித்தவரும், பந்தி ஏற்பவை செய்வதும் கண்ட மாலை இளவியால் வறந்தவர் குரியாஸதாமன் காலத்திலே தம் வீட்டில் வந்து போர்த்தவருக்கு இடம் படுக்கை முதலியவை கொடாதவா நடக்கமுன்பத்தை அனுபவித்து மறுபிறப்பிலே தாம் கைப்பிறந்த மனைவியை இழந்து துக்கமுற்றவக் திரீவர்.

அபிதியானவன் வேற்றாரின் கையழிப்போக் கணாய் அன்ன முதலிய உபவி பெறும் பொருட்டு வறவன். அவன் ஒரு நாளொன்றுதான் தான் அதிதி எனப்படுவான் ஊர்வீருபபவனையும் வேறொரு பிழித்ததத்தினால் வருகிறவனையும் அன்னத்தின் பொருட்டு ஊர்வீருறந் திரிகின்றவனையும் அதிதி என்று கொள்ளலாகாது.

நன்றி - பாலபாடம்

Even those who gather together millions will not enjoy them, as it has been determined by the Disposer of all things! 372

சைவநீதி என்றும் நிலைக்கத் தமது வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்தவர்
அமரர் வித்துவான் வ. செல்லையா அவர்கள்

சைவாபிஷயர் வித்துவான் வ. செல்லையா அவர்கள் அமரத்துவம் எய்திய செய்தி அறிந்து மலங்கிளேன். இவ்வாழ்ந்தான் தொடர்புடையார் பேறு என்னில் வித்துவான் வ. செல்லையா அவர்களும் அவரீழை நானும் மீது நன்றி காலையாகவே குரு, சிவ்ய பாலனைபணிவிய உள்ஊழர்வை இன்று வெளிப் படுத்தவேண்டிய தேவை வந்ததுவளது.

சைவசித்திரபாலு நூல்களிலே நிறம்பிய அறிவாழம் கொண்டவர் வித்துவான் வ. செல்லையா அவர்கள். சாத்விக குணநலம் எய்துவர். இவ் பரமசாது இவரது அழகத்துக்களும் நிரம்பிய சைவசமய கத்துவங்கள் கொண்டவை. இவர் சைவப்பீரமாம. எளிமையிடு வான்கள் இவரது அழகத்துக்களிலே உண்டு. அரிய பெரிய தத்துவங்கள் எளியபெல்லாம் சுரமாமள யொழி நடைமீலே எடுத்துப் பேசி விளக்கவல்லவர் வித்துவான் வ. செல்லையா அவர்கள் சைவநீதி எப்பொழுதும் விளங்க வேண்டும் என்று பெரிதும் ஆசைகொண்டு வாழ்ந்தவர். பல்வேறு வைசமயப் பொருள் களிலேயும் கட்டுரைமனை வாழ்த்தவர். தாது சந்தனை முறவதும் பிளன் பற்றியதாயினே செல்லு செய்துவார்; தம் குடும்பம் உண்டு; பொறுப்புண்டு என்ற நிலைகளுக்கும் தப்பால் சைவாசாரம், சைவகலாசாரம், சைவப்பேறியு வன்று சதாசிந்திப்புக்கொண்டு, ஸபல மாநாடுகள், புகழ் தரவுகள், நான் வெளியீடுகள், ஆர்ப்புசைகள் விழாக்கள் என்பவற்றிலே தாமும் பங்கெடுத்துப் பெருமை சேர்த்துடன் பிறரை வழிபடுததும் இவற்றினை நிகழ்த்துவதற்கும் ஆலோசனை களைபார வுக்களைபாரும் கூறி வழிநடத்தினார். சைவநீதிலே தான் தவிய சிறப்பு உண்டு. என்று எப்பொழுதுபுற சுறுவார் வித்துவான் வ. செல்லையா அவர்கள்.

வக்கிரவாத்
சைவசைவநீதி நூல்களினால் எம். ஏ. முத்துநிலைத் தமிழ்விநியுய்யயைவர். செலுத்தவாய்.
புதிதான பங்குனிபங்குலர்.

இன்று செளரவ ஆசிரியர் ஆலோசகராக இருந்தவர். கவுனிபா ஸ்ர அபிஷயன்சைவர் சிவன் கோவிந்தர் வெபிட்ட மமாதியாயினும் மலரின் பிரதம ஆசிரியர் என்று நிலையில் ஆலோசனைகள் தந்து மலர் வெகு சிறப்புடன் அமைவதற்கு உறுதுணை புரிந்தவர். அமரர் வித்துவான் வ. செல்லையா அவர்கள் அவரது பங்களிப்பும் உதகாமும் ஆலோசனைகளும் எம்மால் என்னும் மறப்பதற்குப்பயவை.

கொழும்பில் நடைபெற்ற 'சைவமாதிரி' வித்துவான் வ. செல்லையா அவர்களது அடைய ஆலோசனைகளும் அவரது அருமைப்படுதல்வன் திரு. செ. நலத்தொமார் அவர்களும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தமைபினை எங்கு நாம் நினைவு கூர வேண்டியுள்ளது. பண்ணிசைக்கு ஏற்பாடு செய்து ஒதுவார். ஆதினத் தொடர்புடன் கொளிகள் ஆகியோரை அகமொழித்துத் தம் மலர் மகிழு மாறும். சைவம் உருமாமும் கருத்தும செலுத்திச் செபறப்பட்டுக் கெயடிபற்றத்துடன் கொழும்பு பம்பலப்பட்டியில் நிகழ்த்திய சைவமாதிரி வித்துவான் வ. செல்லையா அவர்களது என்றும் நினைக்கும் படி செய்து நிற்கும் என்பது துணிபு.

இருந்தவர், இருந்தார் என்நிலையான நிலைத்தார் என்ற பெருமையை பாண்களான நாவல், வி. தி. சிவனார், வீலேகாவந்தர், நயினை இயாமசந்திரா, ஏமாலை ஆத்யானி, நா. முத்தையா, மணி பகவதர் போலையர் பண்மார் சித்தாந்தசாயம், உ. கலா திபள்ளினை மலர் சிவத்தாழ்ச செவ், தனந்தி தகவரை கலாத்தம இலுத்துவார்.

வித்துவான் வ. செல்லையா அவர்கள் இல்லறம் உறவர்தல்
சைவசைவநீதி, என்ன 1975
சைவசைவநீதி என்றும் தருவதுகள் வித்துவான் வ. செல்லையா அவர்கள் இல்லறம் உறவர்தல்
சைவசைவநீதி, என்ன 1975

அமரர் கலாநிதி ஏழாலை பணிமதிர் மு. கந்தையா B.A ஆகியோரது ஸ்திவ்யயில் வித்துவான் வ. செல்வையா அளர்வையா எண்ணிப் பார்க்கலாம். 'இல்லறஞானி' எனும்படுலை கைவரப்பெற்றவர் வித்துவான் வ. செல்வையா அவர்கள். 'பாசம்பரஞ்சேபிமிகழ்' என்று வாழ்த்தவர் இவர்தமிழிலே 'உழுவல்லிபு' என்று கருவதாஸ்து. அகத்த 'உள்ளணை'த் தம்மை அறிந்தோர் தீயிலெல்லாம் கைகுத்திடுந்து பெரியார் இவரைத்தனித் தனி அறிந்துணர்ந்தோர் இவரது மூய சீறப்பறை நிராகர்பார. மெள்மொழி பேசுப இயல்பினர். தோகச் சொக்காத குணத்தினர். அழிவுரைப் பாங்கோ, அகட்டுரைப் பாங்கோ. ஏவறப் பாங்கோ, ஆணையப்போசா எதுவும் அறிபாதுவர். அன்புந் சிந்தையர். சைவசானிறோன்; திருமுறைப்பற்றாளன்; சித்தநாதர் பெயரல்; சைவத்தின் காவலர் என்று கூறினார் பிவையில்கல். மலபூசனம், ஞானசிரோமணன். வலயப் புலவர்மன், வித்துவான் என்றும் பட்டவரன். மொண்ட இவர் மன் வெண்ணிற வெண்ணிறிற்று பெரியார் அண்ணாது பழந்த சிவங்கோலம் வலவியா மக்களது நீங்கு வெளவில் நிற்பது. ஏன் சைவத்தமிழ் உலகும் நீள நினைவாந்து கைகுத்திடுப்பது சைவமாநாட்டிலே கைக்குறும் இயந்திய ஆணைச் சுவாமிகளால் மொன்வாண்டே பற்றி யருள் சிபார்க் செய்தவர். துணிபெருந்த சீலர். வித்துவான் வ. செல்வையா அவர்கள்.

அவர்கள் விட்டுச் சென்ற செல்வியர்கள் இரண்டு.

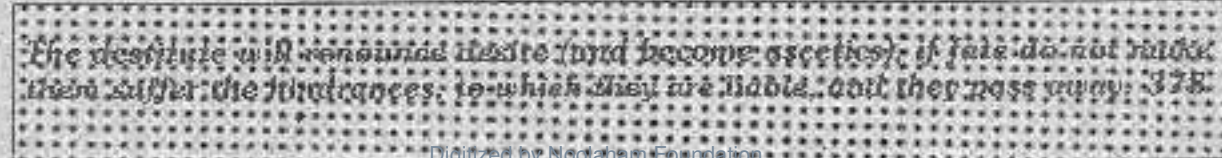
- I. சைவநீதி
- II. 'சைவநீதி' ஆசிரியர் திரு. செ. நவந்தகுமார் எனும் மமய உணர்வுள்ள கைந்தன்; இவர்தான், சைவமயப்பிரசாகர், அறிஞர். தமிழ்ப்புற நல்லுலகு, வித்துவான் வ. செல்வையா அவர்களது எழுத்தம்முகளைத் தொகுத்து

நூலாநவிலே கொண்டுவர வெளியீடு செய்யத் துரித உதவிகள் செய்யவேண்டிய தேவைபுள்ளது. வித்துவான் வ. செல்வையா அவர்கள் பற்றிய நினைவுச் சொற் பொழிவுகள் மடத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். 'சைவசித்தநாதம்' தொற்பாண அவரது பற்றுதி மேலும் வளர்த்தெடுக்கப்படல் வேண்டும்.

வித்துவான் வ. செல்வையா அறுநிதியம் ஏற்பாடு செய்யப்படல் வேண்டும். சித்திரமேழி வாழ் சைவமக்கள் இப்பணிகளில் விழிப்புணர்ச்சி கொண்டு செல்வையா வேண்டிய காலம் கனிந்துள்ளது. இளவாலை சித்திரமேழ் துடத்தின பெயர் துலங்கப்பெறவளும், உலகு அறியவும் செய்யவேண்டிய எத்தகையோ பணிகள் நம் மண்ணின் மைந்தர்களுக்கு உண்டு.

இதன் மூலவீசையாக சைவநீதிவய சிஞ்சிகையை வளர்த்து ஆதரித்து உதவிபுரிந்து மேலும் செழிக்கச் செய்வது அந்நிபாவியம். இதனை உணர்ந்து நடப்போர் உலகில் எல்லா கைங்குறும் பெற்று நிடுவாழ்வார்கள். எனவே வித்துவான் வ. செல்வையா அவர்களுக்கு நாம் செயற்கு உதவியு 'சைவநீதி' சஞ்சிகையைப் பொருளாதவ வளம் பெருக்கி மேலும் வெகு சிறு சமய மலர்விப்பது இச்சந்தனை ம்கமிகப் பிரதானமவையு. எத்தனை பேர் அக்கறை கொள்கிறார்கள் என்றுதான் சைவ உலகு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. மெய்யன்பர்களே இக்கருவையைப் படிக்கும் அனைவரும் படிக்கவுடனே 'சைவநீதி' ஆசிரியருடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள். உங்களாலே இயன்ற பொருளுதவியை அவருக்கு நல்குங்கள்; அவர் 'சைவமாநாடு' சைவநீதி மலர்களைச் சைவ சமூகத்திற்கு அளிப்பார்.

'இவ்வாறெல்லாம் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.'

அறத்தின் பெருமை

திருமுருக கிருபாந்தவாரியார்

அறமாவது யதுமுதலிய நன்மிகுல்களில் வித்தன செய்கலும், விலக்கியல் ஒழித்தலுமாம். திருவள்ளுவர், புத்தளோற்பவார், கணிமேதாவியார், அரகுநபர் ஆகிய அறிஞர்களால் சொகுநால் இன்னவென வரைபறுக்கப்பட்டதே அறமாகும். அஃது ஒழுக்கம் வழக்கு தண்டம் என மூவகப்படும். அவற்றுள்:

- 1) ஒழுக்கமாவது, அறதனார் முதலிய வடனாதனர் தத்தமக்கே விதிக்கப்பட்ட பிரயஸரிடமுதலிய நிலைகளினின்று அந்த அறந்த நிலைக்கு ஒதிய அறவழவின் வழவாது ஒழுக்குதல்.
- 2) வழக்காவது, ஒரு பொருளைத் தனித்தனியே வடதெனதென்றும்படி அது காரணமாகத் தம்முள் யாழ்பட்டு, அப்பொருள்மேற் செல்லுவது அதுகடவ்கோடல் முதல் பதினெட்டுப் படித்ததாம்.
- 3) தண்டமாவது, அவ்வொழுக்கநெறியினும் வழக்கு நெறியினும் வரிஇளாறை அப்பெறி நிறுத்தல் பொருட்டு ஒய நடி அபயித்ததக்க லுமத்தல்.

இவற்றுள் வழக்குத் தண்டமும், உலகநெறி நிறுத்ததற் பயத்தவாவதல்லது ஒழுக்கம்போல் உயிர்த்த உறத் செய்யாது. அதனால் உயிர்த்த உயதிப்பக்கும் அங்கொழுக்கத்தறயே அறமென அறிஞர் வலியறுத்தியர். அறப்பிறந்த இவ்வா ளுடன் மனமொருபித்திரந்த செல்விருந் கோய் வருபிரந்து தோக்கித் தருயங்களை மேற்கொண்டு ஒழுக்கவித சீறந்த அறமாதும். இதனால்ஈறோ அறத்தின் நுட்பத்தை நன்கு நுணுகி யாராய்ந்து உலகினருக்கு அறிவறுத்த வந்த செயல்புலவொந் திருவள்ளுவர், அறிவென்பட்டதே இவ்வொழுக்கை' என்று திருவாய் மலர்ந்தனர்.

இயல்பும் இல்லறமாகிய நல்வறத்தை மேற்சொண்டான் பொய் வஞ்சனைகளை முதலிய

தீவிலகளை பொழீந்து நல் வழியில் பொருளை மீடி, ப்ரமசரியம், என்ஃபிரத்தம் சந்யாயம் என்னும் ஆயிரயங்களில் நன்ற இயல்புள ய முவர்க்கு நல்லறறின் நின்று துணையாக இருந்து உதவி செய்தல் வேண்டும். இதுமேயுமன்றி, ஹெளஸுத்தர் தேவரவிருபிரவர் அறாததார் ஆகிய நால்வர்களுக்கும் பத்தத்தக் கொடுத்தும் பின் எஞ்சி நின்றதை ஒருவன் உவந்து வருவானே யானால், அவனுடைய யடி இந்நிலவுலகில் அழிவறாது எப்போதும் நிலைபெற்று நிற்கும்.

‘பழியஞ்சிப் பாத்தா னுடைத்தாயின் வாழ்க்கை வழியெஞ்ச லெஞ்சூன்று மில்.’

பொய்யமொர்

அறத்தின் வழி நற்பான் எக்காலத்தும் அழியாத புகழையும் இன்ப விடையுள் எளிதிற் பெறுவான். இதன்வழிவியே நீதநூல் அறவந்த ஒவ்வையப்ராட்டியார் முகவாவதாக,

‘அறஞ் செய்ய விரும்பு’

என்றவர். இல்லறமாரக்கத்தின் முதலாக கமாவது பிரயபிரக்கு இடர் புரிவாமைபெயாம். என்ன உயிர்த்துக்கும் புன்மைபி செயதல் வேண்டும். அறப்பிரய வள்ளலாராயி யிராமலிக்கவாய்கள் இறைவனிடத்தில் லுக் கரம் வேண்டும் என்று கேட்கின்றார். என்ன வாதனை விருந்தினார்? தமக்கு முத்த வீடு வேண்டுமென்று விரும்பி வாரவ்வை சீத்தி வேண்டுமென்றும் கேட்டாரல்லவ.

‘அப்பாறான் வேண்டுதல்கேட் டருன்பரிதல்வேண்டும் ஆறயிரகட் கெல்லாய்தான் அன்பு செயல் வேண்டும்.’

அன்பர்களை! புகந்த தோக்குங்கள். இராமலிக்க அறவறைய உள்ளத்தில் அறவண உற்றறேடுதும்பு ததம்புகிறது. விரதங்களுக்க கெல்லாய் சிறந்த விரதம் வேண்டாவிரதமேயாம். அகிம்சா தருமியே ம்களென அறமென்று அறநான்கள் முழக்கதியிள்ள தாயுமானவரும் ‘கொல்லாமை யெத்தனை குணக்கோட்டை நீக்கும்’ என்றாளி யிருப்பவையும்

நூலியல்தினைகால் நெய்வகலை வாரணியம். அறறு அறவகை. அறவகை உருவகி. வகை. 1979. இயல்பும் நல்லறம் விரைவரி விவாத மதிப்பின் அறறு புறறு. நீயும் விரைவரி திவந்த துணைபுட்டு. வகை: நல்லறம்?

உய்த்துணர்க. இக்கொல்லாமைமே அறவினை யென்று தோடமையது. உயிர்கொலை பொன்றே மற்றாவம் செய்கையகல் எல்லாவற்றையுந்தரும் என்றனர் பொய்யில் புலவர்.

“அறவினை யாதெளிற் கொல்லாமை கோழல் பிறவினை யெல்லாந் தரும்”

இத்தகைய அறத்தின் பெருமையை உணர்ந்து அறஞ்செய்யா எண்ணுவான் ஒருவன். யாழ்ப்பொடித்து இளைய மாகாவின் இறக்கு தூன்று செய்து மெனக் கருதாது எக்கால் தருமச்சீந்தை புண்டாயிற்றோ அத்தருமமே அரும் புரிய வேண்டும். அங்கனஞ் செய்த அரும் இவ்வாய் பிவின்று உயிர்பிரிவின்ற காலத்தும் பிரியாத நம்முடன் வந்து மறுமைக்கும் உதவி யெய்யும்.

கைப்பு, இனிப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, கார்ப்பு என்ற அறுகலையாலமைந்த உணவுகளைப் பரிசாரகர் பவர்ந்தும், இல்லாபோ அன்புகூர்ந்து பல இன்சொல் கூறி வேண்டி உண்பிக்கையில், ஒருவகையுண்டியில் ஒரு கவையேயான்றி மற்றொன்றை நீக்கிப் புதிதான அத்தகைய பெருஞ் செல்வராயிருந்த பெருமக்களும், ஒரு காலத்தில் தரிசுதிரிகளாய் வேறொரிடத்திந்து பிசாய்க் கூழாய்ந்து உண்பார்கள் என்னில் செல்வம் நிலைத்திருப்பதாக எண்ணி ஆதனைக் காப்பாற்றத்தக்கதன்று.

“அறுகலை யுண்டி யமர்ந்தில்லா ளுட்ப மறுசிகை நீக்கி யுண்டாரும் வறிஞராய்ச் சென்றிர்ப்ப ரோரிடத்திற் கூழெளிற் செல்வமென் றுண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று.”

— நாலடியார்

“குடைநீழ லிருந்து குஞ்சு முற்றிதோர் நடைமெலிந் தோரூர் நண்ணினும் நண்ணுவர்”

— அழிவீராயர்

என்று செல்வ நிலையாமையைக் குறித்து அழிவீரார் கூறிய அமுத மொழிகளை உணர், செல்வம் உள்ளபோதே பகிர்ந்தளித்துப் பங்கிளையோடுமுள்ளி பரகதிக்கு வழிதேவேண்டும். இயங்கியின்றி, நாளைக்கு அறஞ்செய்வோம்; அடுத்த அண்டில் வருகின்ற, பூசத்திருநாளன்று

அள்ளதானஞ் செய்வோம் என்று எண்ணுவாபோனால் அவன் அதுகாரும் உயிருடன் இருப்பது நிச்சயமாகுமோ? மறுகணமே மாறினும் மாள்வான். பின்புறத்திலேயே கூற்றுடன் நிற்குமான்! அவன் எந்த நிமிடத்தில் உயிரைப் பற்றுவானோ தெரியாது. யாக்கையோ நிலையற்றது; நியேற்கும்பிக்கு நிகரானது. “இன்றைக்கோ நாளைக்கோ இன்னு மரைநாழி கைக்கோ என்றைக்கோ ஆவியழிப்பு” என்ற முதுமொழிகளை நினைந்து தயவைகளை விட்டு இயன்ற அளவில் தருமத்தைப் புரிதல் வேண்டும். இதனையே நாம் அருணகிரியாரும், “இன்றைக் கள்ளுக்கென நாடாது இடுக கடிது” என்று உபதேசித்தார். கிள்ளியெடுக்கும் சிறிய அளவிதையிய ஓர் அலமரத்தின் விதையானது. மிகவும் ஓங்கி வளர்ந்து பல்களைகளுடன் தழைத்து நின்று பெரிதும் நிழலைத் தருவது போல், தக்கார் கைப்பட்ட அறமானது, அற்பமாயினும் ஆகாயம் அற்பமானதும்படி மிகவும் வளர்ச்சியுறும்.

“உறக்குந் துணையதோ ராலம்வித் தீண்டி திற்ப்ப நிழற்பயந் தாதுள் - கறப்பயனும் தான் சிறி தாயினுந் தக்காரகைப் பட்டக்கால் வான் சிரிதாப் போர்த்துவிரும்”

— நாலடியார்

“நெய்யிற் பிளவளவேனும் பகிரியின்கள்” என்ற அருளகிரிப் பெருந்தகையின் அமுதமொழியையாய் அண்க.

தக்கார் தகாதவர் என்று பகுத்தறிந் தீவதே தாவம் என்பாரும், அங்கனமின்றி வறிமறப் வந்து ஏற்றார் யாவராயினும் இன்னார் இனிபார் என்று நோக்காது, ஈதலே தருமம் எனப்பறியும். தருமம் புரியும் ஆற்றலிலலாதார் தமக்கு எவ்வளவு சக்தியுண்டோ அவ்வளவாவது கரவாதளித்தல் வேண்டும். இக்கலை போக்கியே நம்முதா ளுமார்,

“இயல்வது கரவேல்” என்றனர்.

அதுவும் செய்யப் சக்தியில்லை. பெள்ளில் பிறர் தருமம் புரிபுங்கால் குறுக்கே விழுந்து வதற்காக் இப்படித் தருமம் புரிகுறாய்? சிறிய கொடுத்தால் போதாதோ என்று தடுக்காமலிருந்

How is it that those, who are pleased with good, for long, trouble themselves, first, and come, since both are equally the secret of fate? 379

தால் போதும். அதிலே தரும் புரிந்தது போலதும் இதுபற்றியே ஒளவைப் பிழாட்டியார் 'இயல்வது கரவேல்' என்று கூறினதோடமையாது அடுத்தார் போல் "சய்வது விலக்கிகல்" என்றனர். இதனைத் திருவள்ளுவரும்,

"கொடுப்ப தருக் கறுப்பான் கற்ற முடுப்பது முண்பது யின்றிக் கெடும்," என்றனர்.

அங்ஙனமாயின் நான் ஒருவரையும் தரும் புரியங்கால் தடுப்பதில்லை; அதிலே போதும் எனத் தகுதியுடையான ஒருவன் எண்ணி வாளாசிடத்தல் கூடாதென "ஐயமீட்டுணி" என்றும் உபதேசித்தனர். இங்ஙனம் அறமர்க்கரீதின் பொன்மொழிகளை வற்புறுத்திக் கூறியருளிய அம்பெர்யர்களுக்கு, நாம் என்ன கைம்மாறு செய்யவல்லீலம்? "கன்றிப் பிளவளவு தினையளவு பங்கீட்டுண்கை" என்று நம் அருள்கிரீநாத சுவாமிகள் அருளியபடி, நம்முடைய வருவாயில் ஒரு சிறிது பாகமாவது ஏழைகளுக்கு சென்று ஒதுக்கிவைத்து, அதனை அவர்களுக்கு அன்புடன் மறுமைக்குமாறா நல்கின்றீரெனக் கொள்ளல் வேண்டும்.

கடவுள் அறத்தின் வடிவமாக விளங்குகிறார் சிவபெருமானுக்கு "அறவன்" என்றே ஒரு திஷ்டமும் உண்டு. நமது காரைக்கால் அம்மையார் காரிலாபவரை சென்று கண்ணுதல் கடவுளைக் கண்டு களித்து வாங்கேட்டுங்கால், "அறவா நீ அறநாயோதான் அடியின் கீழ் இருக்க" என்றார். சிவபெருமானுடைய ஊர்தியாகிய இடமம் அறத்தின் வடிவு; தருமவிடை என்று அதற்குப் பெயர். அத்தகைய அறவடிவுடைய ஆண்டவனை யான தற்கு அறத்தினை மறவாத உறும்முதல் வேண்டும். "அறனை மறவேல்" என்ற திருவாய் கையும் உற்றுநோக்குக. இத்தருமமே எல்லாநலன் களையும் அங்கு இறைவன் திருவாடிந் தீசுக்கும்.

தருமமே போற்றிடி என்பு சார்ந்திரும் அருளெனுங் குழவிபு மணையு மாங்கவை வருவழித் தவமெனு மாட்சி செய்துமேல் தெருளுறு மவ்வுயிர் சிவனைச் சேருமால்

-சுந்தரபாண்டி-

வெய்யன்சையர்களே!

வரையாது கொடுத்த வள்ளல்கள் வாழ்ந்த நாடன்றோ நம் நாடு. வறுமையற்று வந்த ஒருவனுக்குத் தன்னுடைய தலைமையுங் கொடுத்த பெருவள்ளலின் சுகையின் சிறப்பை உணராதவர் பாளர்? உயிருக்கு ஆபரவாக உடலுடன் ஒன்றியிருந்த கவசகுண்டலங்களைச் சேதித்து நல்கிய கதிரீ மகன்றன் கொடையின் சிறந்ததையாரீ உணர்க்க வல்லவர்? கொடையின் பெருமைதான் என்னே! அக்கொடை பாளர்களிடம் யாதுலர்க்கு நல்கக் கூடாத பொருள் யாதானும் ஒன்று இருந்ததுண்டா?

தன்னைத்தான் புகழ்வோருந் தன்குலமே பெரிதெனிலே தூன்சொல் வோரும் பொன்னைத்தான் தேடியும் புரியாம லவைகாத்துப் பொன்றினோரு யின்னைப் போன் மனையாளை விடில் வைத்து வேசைசுகம் வீரும்பு வோரும் அன்னைபிதா பாவலரைப் பகைப்போரு மறிவிலாக் கசட ராமே.

தன்னைமே புகழ்கின்றவர்களும்; தன்சாதிமே செரிசென்றுரைப்பவர்களும், கொடுமைக்கேடிக் தரும், செப்பாமல் புதைத்துவைத்திருப்பவர்களும், யின்னைப்போதும் தேகவாழ்த்தியுடைய மகாவன்மைய விடில் வைத்து மறவையுர பேயத்தை இச்சிம் மீறவர்களும், தாய் தந்தை விதனைமன் முறையோண விடுவதித்துக் கொள்ளுபவர்களாயிய இவர்கள் புத்த யில்லாத கிழமக்களாவார்கள்.

விவேக சந்திரமணி

அதிகமானி என்று ஒரு வள்ளலிருந்தான். அவன் இல்லைபென்று கேட்டார்க்கு இல்லை என்று சொல்லா சுகையாளன். தகநீர் என்னும் புகளரத் தருமாடுபிரி நின்று காணா ருகிவியலாய்க் காட்சிக்கெளிளாய்ச் செங்கோலோச்சி வந்தான். அய்யன்னை நெடுநூ நான் உயிர்வாழ விரும்பிளான் உலகில் மனிதர்கள் யாவரும் மரணத்தை விரும்பார்களல்லவா? பெரும்காலம் வாழவேண்டும்

சீக்கிரபாலு - பங்குள் - மாண்புமிகு அமைச்சர் உரையின் பகுதி - 390 -
கண்காணல் - வல்லிசை ரிஷிக்ஷி, ஏலம் திருவக்கிரைஸ், நடுத்த வணைடி - விலக்குவகுற்து - சிவநாமபுரிகளை அழகாத்தாதுவர், அடுத்தம், அந்த அளவிடு - மூன்றாம் - வந்து நிற்றலும்.

என்று ஒவ்வொருவரும் எண்ணுவது இயற்கை. அங்கனமே அம்மன்னர் பெருமானும் விளங்கினான். அந்த மர்க்கம் பாடுதேன அராய்ந்தான், தன்பால் வரும் அறிவில் சிறந்த அன்போர்களை அது ஆர்ந்து உசாவினான். ஒருவரும் அவருக்கு தக்க வழிபாடும் கூறினாரில்லை. அம்மணி முடிவேந்தன் ஒரு கால் அது எக்கமாகத் துளது மயங்கியின் ஓர்பால் மணிபாசனத்திலிருந்து சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான். அச்சமாய் ஒரு பேரறிவாளர் அவன்பால் வந்தனர். வேந்தன் வினாந்தெழுந்து முகமன் கூறி இருக்கை நலவி உபசர்த்து தனது உட்கருத்தை யுரைத்து "அப்பர் நீடிக்க உபாயம் யாதேன" வ்னனி இருக்கை கூப்பி நின்றுன். அப்பேரறிஞர் பெருமையுடைய தீத்தருட்குண மன்னன் நினைநான் உலகில் வாழ்த்திருந்தான் அனேகருக்கு நன்மை விளையும் என்ற எண்ணி, மனவளை நோக்கி பயந்துக்காது நலமும் பரமதயாபுரீவோ இதே தோன்றும் நினை குதிரை மனலயின்மேல் சரிந்து ஓர் பெரிய பிள்ளை உண்டு; ஒருவரும் அணுகமுடியாத அப்பிளவில் ஒரு பெருமீரம் உள்ளது. அது பல வருடங்களுக்கும் ஒருமுறை பாடிக்கீறும் அம்வாறு பழையிலும் ஒரு கவித்துமேல் உண்டாவதில்லை அத்தருள்சிறி யும் யாரும் எளிதில் செல்வ முடியாது. அதற்கைய அருமையான தெலையினையை அறிவின் முயன்று அருந்தினோர் மிகவும் உபலவலிபெற்று உறுதியுடன் விளங்குவர். அன்னவர் பிணிவாய்ப்பட்டு வந்தார். வம்மீரம் போன்ற சரிக்கட்டுகைய வாய்நீண்ட நான் வாழலாம். அழகனல் கருணை வள்ளல் நீ அரிய பெரிய முயற்சி செய்து அடிகளியைப் பெறுவாண்டு நெடுநான் இனிது வாழ்வாய் என்று கூறி, மனவளைபால் வினா பெற்று நீங்கினார்.

அதிகமான் ஆம்மலையை அடைந்து பிளவிற்குக்கும் இடத்தை கண்டுமிகக் முயன்று வந்தான். ஒருநாள் அப்பெருங் பிள்ளைக் கண்டான். பெரிதும் விப்பபுற்றான். சேடனுலகத்

பொல்லும் மிலம்போல் மிகவும் பயங்கரமான இருந்தது. அதில் தவறி விழுந்தோர் நாலுலகம் போவதற்கு ஐயமில்லை. ஆம்மலையார்வின் இடை இடையே முறுசுர்பன் பல இருந்தன். அதில் சிக்குண்டோர் மீண்டுத் தப்பின முடியாது. இடரகலங்கு இருப்பி மன தீத்தகைய சீவின் அடிப்பாகத்தில் அந்நெல்லமரம் இருந்தது. அத்கமான் ஆம்மரத்தைக் கண்டான். மனமிக மகிழ்ந்தான். கருமமே கண்ணாய்வீர். பெரு வருத்தம் பாராடல்லவா, கவியைப் பெறு வீரும்பிய வேந்தன். அந்தப்பிளவின் அபாயநிலைக்கு அருவினானில்லை. கவியை எப்படியா சது பெறுவதிலேபே அலவந்து நோக்கிய நின்றுது. அந்தப்பிளவுக்குடைய அல்வீரம் பெல்வ அப்பிளவி லுள் இறங்கினான். யாநீதின் அருகில் சென்றான். அத்கருவினை உற்று மோத்தினான். அந்தருவின் உச்சியில் ஓர் கிளையில் ஓர் கனியிருக்கக் கண்டு அளபாடுங் களிபனா அடைந்தான். அருவின் மீது ஏறி அக்கனியைப் பறித்து இறங்கினான். மீண்டும் சரிவின்ன்று வெளிப்படுத்த தன்னுடைய நுகரை நோக்கிப் புறப்பட்டான். வரும்போது அக்கனியை அடிக்கடி எறித்துப் பார்த்துக் கொண்டே மயிழ்ச்சி மீதுருக்கவண்ணமாக நுகரையடைந்து தன்னாரணமனைபறமில் வந்து சேர்ந்தான். அத்தருணம் பெரும் புலமைப் பெருமடையாசிய ஓகையிடைபார் அழியவளைக்கான அரண்மனை வந்தார். காலவர் களால் மன்னன் தில்லை எனது தெரிந்து வாயடி முத்துடன் திரும்புகிற சமயத்தில் அதிமான் எழுந்து சேர்ந்தான். நடந்துவந்த வருத்தம் ஒரு நூழும், மன்னன் இல்லாதவருத்தம் ஒருபுறமாக மனம்வருந்தி திரும்பிய ஞானவாழ்வாயானாக கண் மன்னன், முகமலந்து அன்னையார் பசியால் வாடிப்பெய்தினர் என்பதைபுணரநதான். மிகமிக முயன்று தேடி உடொணர்ந்த தெல்கிப்பகியை உள்ளம் உவந்து அவர் கரத்திற பெருதிது. அன்னையோ பரியாலும்

Will he be stronger than fate? If we think of an expedient (to us), it will itself be with us before (it is thought).

தாவலியாபாஸும் ஶாடியிருக்கிறீர்; இக்கவியை யுண்ணுவிர்" என்று வேண்டி நின்றான். ஓளவையார் பசிதாகத்தால் உடனே ஶாடியிருந்த சதானால், துவவருநெல்லிக்கனியை அருந்தி மன்னன் தந்த ஆசனத்திலிருந்து இளைப்பாறினார். அப்படித்தின் இனிமையை மன்னிப் பெய்ச்சரிய மடைந்த ஓளவையார், "அநாகுணத்திற்கு சிறந்த தபாச முத்திரையே இக்கவியை மிகவும் இனிமையாக இருக்கிறது. இதுபோன்று இனிமையான பான் என்னிடத்திலும் எக்காலத்திலும் கண்டறியலை. இதனை எவ்விடம் பெற்றன?" என்று வினவினார். அதிகமான் அக்கவியின் பெருமையையும் அதனைத் தான் பெற்ற வரலாற்றையும் கூறி, தமிழ் மொழிக் காலிக் கைய கண்ட தாயே இக்கவியை அடியேன் நெடுநான் வடிவியும்பினேன். ஆயினும் அடியேன் நெடுநான் திருநீய என்ன பான்? என்னால் உலகிந்த என்ன நன்மை விளையும்? பெரும் புலவையர் பெருமாட்டியாகிய தாய்கள் நெடுநான் இருந்தால் என்கொன்று ஆழிவினிகளுக்கு அறிவுரைகூறி அருத்தின் பால் ஒழுக்கம் பறிவீர். அநீதகம் மகிகள் நன்வழிப்படுவர். ஆதலால் இக்கவியைத் தாய்கள் உண்டு நோயற்றவாழவும் திசீரமும் நீடித்த ஆயுதரும் அடைந்து எம்மனோர்க்கு இவ்வான் புரிய வேண்டி இதனைத் தங்களுக்குத்தேன். தாய்களுண்டதனால் பான் பெரிதும் மகிழ்ப்பீடுள்," என்று கூறினான்.

அச்சீரிய உரையைக் கேட்ட ஓளவையார் அந்தருமசீரது பெருங்கொளையின் திறத்தை உன்னி இரங்குதுற்றவர். ஆ! ஆ! என்னே தவன் புகனத்தின் மேன்மை? எண்ணுவதற்கும் இயலாமோ? தவக்கென ஶாழாத் தவ்யாயுத யவவேயன்றோ! எவ்வளவு துன்புற்று மிக்க அலவோடு தான் நெடுநான் வாழவேண்டென்று கூறித்திறத்தெவந்த கவியைப் பிறருக்கிந்த, பிறி வாழ்த்தால் தான் வாழ்ந்தாக எண்ணிய அக்

கொண்ட பெருமாளாம் அதிகமனையாரே புகழவல்லவர். என்றுயரிப்புகழை நாட்டிய பெருவள்ளல் அவனேயன்றோ? அத்திருவாளனை அறியாதவரும் உன்யோ? அவ்வள்ளற்பிரானை உடனே வியந்து, ஓளவைப்பிராட்டியார் அவன்புகழை உலகறிய இன்மைய கொன்றார் ஒதினார். அது வருமாறு:

"வலம்படு வாய்வள எந்தி ஒண்ணர் களம்படக் கடந்த கழல்தொடித தடக்கை ஆர்கலி நறவின் தியர் கோமான் போரடு திருவின் பொலந்தார் அஞ்சி பால்புரை பிறைநுதல் பொலிந்த சென்னி நீல மன மிட்டுறு ஒருவன் போல மன்னுக பெரும் நீயே தொன்விலைப் பெருமலை விடரகதி கருமிசைக் கொண்ட சிறியிலை நெல்லித் திங்கனி குறியா தாதல் நினைகத் தடக்கிச் சாதல் நீங்க மெக்கித் தணையோ"

அவலிபோற்றும் ஓளவையாராட்டி சிறுவாக் கால் இவ்வரிய பாடலையி பெறச் செய்தது அருத்தின் பெருமையையன்றோ? அருத்தின் பெருமையே பெருமை!

பெண்டுகள் சொற் கேட்கின்ற பெய்கிரணங் குணமுடப் பேடி லோபர் முட்டைகளுக் கிணையிலலா முனை வீர புருரென மெழப்பொ ணாதே உண்டிலக முதிர்ப்பாருள் கித்தியற பின்னதென வுணர்வே யில்லார் அண்புனவர் தலைக்கெடுப்பா ரழிவழங்கே செய்வதவ ரறிவு தானே.

மகிளையர் சொல்லனைக் கேட்கின்ற பேர்களுய் கண வக்கம். பேடியவரார், உலோகிகளுக்கும் விதலைகளுக்கும் ஏப்பாளகிக்கமடாக கத்த விரகளுளகிய வேயகளைபுற ஆண் தன்னைபுட யவ்ரெனச் சொல்லக்கூடாது. உலகக்கிளி பிறந்தவர் யவ்வளபுகழும், தருமரூட் இன்ன தென்று ஆராய்ந்து அய்யா தவர்களே அடுத்தவர் களைக் கொடுப் பவரவர். நயாயத்தைவிட்டு நயாய வீரோதுமாகப் பேசுகது அவர்கள் புத்தியாகுட்.

விவேக சிந்தாமலர்

சைவத்தின் தொன்மையும் சிறப்பும்

க. கணேசலிங்கம்

சைவம் சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்ட சமயம். அது எப்பொழுது தோன்றியது, எவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது, என்று கூறமுடியாத வரலாற்றுப் பழமைபெய்தது.

இன்று நிலவும் சைவத்தை மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். இந்தியாவின் வடக்கே நிலவும் காஷ்மீர் சைவம், நடுப்பகுதியில் நிலவும் வீர சைவம், தெற்கே நிலவும் சித்தாந்த சைவம் என்பன இவை. இவற்றின் தத்துவங்கள், கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றில் சில வேறுபாடுகள் உள்ளன. ஆயினும், அவற்றின் அடிப்படைக் கொள்கையில் வேறுபாடு இல்லை.

சைவ சித்தாந்தத்தைத் தத்துவமாகக் கொண்டு விளங்குவது சித்தாந்த சைவம். இங்கட்டுவரையிலும் இனிவரும் காலகாலங்களிலும் இது சைவம் என்றே குறிப்பிடப்படும். இச்சைவம் இந்தியாவில் மட்டுமன்றி இலங்கை, மலேசியா, சீங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளிலும் பிற நாடுகளிலும் விளங்குகிறது.

வேதம், ஆகமம்

சைவத்தை அறிவுதரும் வேதம், ஆகமம் பற்றிய அறிவு பயனுள்ளது. வேதம் என்ற சொல் 'வித' என்ற வடமொழிச் சொல்லால் கோரிக் கொண்டது. 'அறிதல்' என்பது. இதன் பொருள், ஆகவே வேதங்கள் என்பதை அறிவு நூல்கள் என்று கொள்ளலாம். இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என நான்கு பகுதிகளாக இவை உள்ளன. இதனால் இவை நான்கேதம் என்றும் நான்மறை என்றும் கூறப்படும்.

வேதங்களில் இறுதியாக வந்தவை உபநிசுத்தங்கள். இருதியாக (அந்தமாக) வந்தவை என்பதால் இவை வேதாந்தம் என்றும் கூறப்படுகின்றன. வேதங்களின் முக்கியமான அறிவுசார் பகுதியாக (கூடையாக) இருப்பதாலும் இவை வேதாந்தம் எனப்படும்.

ஆகமம் என்பதற்கு ஒன்றில்நுந்து வந்த தென்பது பொருள். அது இவ்வளவிலிருந்து வந்ததென்பர். சைவ ஆகமங்கள் இருபத்தொரு. இவை மூல ஆகமங்கள் எனப்படும். இவற்றை விட உப ஆகமங்களும் உள்ளன.

மறை, மின்னல், இடி போன்ற இயற்கை நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பயந்து தமக்குக் கேடு நிகழாமல் இருக்க இவற்றையே தெய்வமாக வணங்குதல், இவற்றைத் திருப்திப்படுத்த வேள்வி செய்தல் போன்றவற்றை வேதங்களில் காணலாம். அவற்றிலுள்ள பல தருத்துக்கள் சைவத்துக்கு உடன்பாடுற்றவை. ஆயினும் வேதகாலச் சிந்தனையில் ஒரு வளர்ச்சியைக் காணமுடிகிறது. மாவம் உட்பட இந்திய மதங்கள் பலவற்றின் வேர்களை அடிக் காணமுடியும். இந்த வகையில் சைவம் வேதத்தைப் பிரமாணமாகக் கொள்கிறது.

சைவசமயத் தத்துவங்கள், வழிபாட்டுச் செயல்முறைகள், திருக்கோயில் அமைப்பு விதிகள் போன்ற அரிய செய்திகள் ஆகமங்களில் உள்ளன. இச்சிறப்புக்கருதியே சைவத்துக்கு வேதம் பொது, ஆகமம் சிறப்பு என்று கூறப்படுகின்றது.

வேதகாலத்துக்கு முன்

சைவசமயம் ஆரியர் வருகையோடு வேதகாலத்திற்றான் தோன்றியதென்று முன்பு கருதப்பட்டது. ஆனால் இந்த நூற்றாண்டில் நடைபெற்ற சில அகழ்வாராச்சிகளின் பயனாக சைவசமயமும் சிவவழிபாடும் வேத காலத்திற்கு முற்பட்ட வரலாற்றுப்பெருமை கொண்டதென்பது திருபணமாகியது.

மொகஞ்சதாரோ-கரப்பா அகழ்வாராச்சிகளிலிருந்து, ஆரியர் வருகையிற் முன்பே ஒரு நாகரீகம் இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலிருந்து தென்பட்டும், அது திராவிட நாகரீகம் என்பதற்கும், சான்றுகள் கிடைத்தன. இதன் அடிப்படையில்

ஜி. யு. போப் என்ற மோண்டரிஞர் கூறவது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆரியர் வருகைக்கு முன்பே தென்னிந்தியாவில் நிலவிய வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட சமயமே சைவம்.

ஜி. யு. போப் திருவாசகம்

தமிழர் சீந்தவன

தொல்காப்பியம் ஒரு பழந்தமிழ் இலக்கண நூல். தமிழ் எழுத்துக்களில் இரண்டு பற்றியும் தமிழ்ச் சொற்களின் அமைப்புப் பற்றியும். இந்த நூல் தரும் விளக்கங்கள் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன. இந்நூல் தோன்றப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழ் மொழி மக்களிடையே சைவம் தழுவிய கருத்துக்கள் நிலவியிருந்தாலன்றி இத்தகைய விளக்கங்கள் எழ இடமில்லை.

சைவர் தழுவிய சிந்தையில் திருக்குறளில் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. இதிலுள்ள கருத்துக்கள் மட்டுமன்றி ரொல்லாச் சீயும் கூடப் பின்னந்த இலக்கியங்களிலும் திருமுறைகளிலும் தத்துவ நூல்களிலும் இடம் பெற்றன.

இன்று வர மொழியிலுள்ளவை எல்லாம் தென்மலத்தவர் மருத்துக்களென்று கூறுமுடியாது. அறிபர வருகைக்கு முன்பிருந்த சமயகொள்ளைகளும் பின்னர் வருந்த கொள்கையுறும் இணைந்து சைவர் வளர்ச்சியை ந்தென்பது அறிஞர் சீவரின் கருத்தாக உள்ளது.

திருமுறைகளும் பெயர்களும் நூல்களும்

தமிழகத்தை வடக்கேயிருந்து வந்த மண்பிர என்பவர் கி.பி. முன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் ஆறாம் நூற்றாண்டு வரை ஆண்டவர். இவர்கள் பெரியால் தமிழரல்லாதவர். மதத்தால் சமணர். இவர்கள் வருகைக்கு முன்பே பௌத்தமதம் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்துவிட்டது.

களப்பிரரின் ஆட்சியில் தமிழிலுள்ள அறிவு நூல்கள் அழிக்கப்பட்டன. தமிழர் நாயகம்

சிதைபுற்றது. சைவர் அழிவை நோக்கியது. சமணம் அரசு மதமாக மாறியது. இந்த நிலையில்தான் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் போன்ற அருளாளர் தோன்றி தமிழும் சைவமும் தழைக்க பணி புரிந்தனர். ஊரூராகச் சென்று திருப்பாடல்கள் பாடியும் தொண்டுகள் செய்தும், தமிழகத்தில் ஒரு எழுச்சியை உண்டாக்கினர். இங்கு அருளாளர் பாடிய திருப்பாடல்கள் பன்னிரண்டு தொகுதிகளாகப் பின்னர் தொகுக்கப்பட்டு பன்னிரு திருமுறைகள் என்று வடிவம் பெற்றன. சைவத்தமிழரின் பக்தி நூல்களான இவை தோத்திர நூல்கள் எனப்படும்.

பழந்தமிழ் நூல்களிலும் பன்னிருதிருமுறைகளிலும் வேதவா நூல்களிலும் பரவிக்கிடக்கும் தத்துவக் கருத்துக்களை ஒழுங்குபடுத்திச் சைவ சித்தாந்த தத்துவ நூல்களால் பின்னர் வந்த நூலாளிகள் தந்தனர். இவை மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் என்ற பெயரில் பதினான்கு நூல்களாக உள்ளன. "சைவசித்தாந்த தத்துவம் திராவிடரின் (தமிழரின்) பேரறிவில் உதிர்ந்த பெருங் கொள்கை" என்று ஜி. யு. போப் கொன்ற உலகப் பேரறிஞரால் போற்றப்படுகிறது.

பன்னிரு திருமுறைகளும் பதினான்கு மெய்கண்ட சாத்திர நூல்களும் தமிழர் பேற்றார் சைவத்தில் அடிப்படை நூல்களாக அடையாளம் பெற்று, உலகிலுள்ள மொழிகளில் பழமையும் சிறப்பும் பெறும் சமயமாக உலகமெங்கும் கருதப்படுகிறது.

சைவத்தின் மேல்சமயம் வேறில்லை அதில்தான் சைவம் தெய்வத்தின் மேல்செய்யும் இல்லென்றும் நான்மறைச் செய்பொருள்வாய்மைவைத்த சீர்திருத் தேவர மும்திரு வாசகமும் உய்வைத் தரச்செய்த நான்வன்பொற் றாளன் உயிர்த்துணையே.

திருவருணைக்கண்டபாகம்

நன்றி சைவத்தை குறிப்பின்கள்

மூலாதாரதிப முர்த்தி

- சிவசுந்தரி ச. குமாரசுவாமிச்சுருக்கன்

குய்யத்துக்கும் குதத்துக்கும் நடுவே குண்டலினி வட்டவடிவாரிசுக்கும். அபுன் நடுவில் முக்கோணமிருக்கும். முக்கோணத்தின் நடுவில் வசஷஸ என்னும் நூலிழையம்மலம்மிருக்கும். அதன் நடுவில் பிரணவாக்கரமிருக்கும். அதில் விக்ஷேஸ்வரர் பாணை முகத்தையும், செந்நிறத்திருமீடலியையும் உடையவராய், தபயவாத மூலீக வாகனராய், வல்லபாசத்தியர் கள் கூடினவராய் எழுந்தருளிப்பிருப்பார்.

திருமூர்த்திரம்

மாமலர் நாலையும் வட்டத்தின் மேலிடு
மாமலர் நாலினும் வய்வளி சவ்விடு
மாமலர் நாலிலே வட்டத்தி னுள்ளே
ஓமென விநாயகன் உலாவிதின்றான்.

பாசத்தையும், அங்குசத்தையும் ஏட்டியது தர்ணாக்கர் இரண்டும், செலுத்துபவரும் பிற்தொருவர் இல்லையென்பதை உணர்த்துவதற்காகும். பிஷ்டான கவாயிகள் பொங்கமுநீர் விநாயகர்பின்னைத்தமிழில் "ஏர் சொணா தன்னைத் தவளப்பவரு முநுநருமிளரென்பதுதேறற் - கெடுத்த கொம்பாச யோக வதவந் தன்மயத்திதர்த்தி" என்று கூறியுள்ளார்.

ஆணைகள், சுண்ணம், மலையயபகிய முய்யத்து முற்று, ஞானமேய தூணை அறுமுறித்து, அன்பாகிய சங்கிலியை உதறி, திருவருவாயிய கூட்டினின்றும் நீங்கி, இருநூற்றிருபத்தநான்கு புலனங்களாகிய கற்பகாசாடலி ஓடி, எங்குக்கும் அடங்காதுகொண்டிடுங்கின்ற உயிர்களாகும் யானைகளை விடாது நோய்த்து பிணிக்கும் வலிபா பான அருஞ்சாமல்களின் அழிக.

மும்மல மாமதமுற்றுப் போத முழுத்தமிழ் பறவீசு முய்நீந்தல் ரவின் சங்கிலி பதறி முதிர்ந்தவ முகைத் திம்பென நீங்கி லெளக்கொடு புலன மெனுகருவளமோடு

எங்குக்கும் யடங்கல வாகி மியங்கு முயர்க்கரிகள் துமைய விடாது நோய்த்து மீனிபத் ததமக் குசாசம் தாங்குதல் கண்டும்.

பக்குவ முதிர்ச்சியாற் சீவபுண்ணிற் பிறும்பி மலபரிபாகம் பிறந்து, சிவசுத்தி பதிப்பப்பட்டு, இருவீணை பொம்ப்புப் பழுத ஆன்மங்களது பிறவி நீங்கும்படி ஞானகுருளாய் வந்து அடிமைக்கொள்பவர் விநாயகரே என்பதை உணர்த்துவது அவருடைய ஒரு திருக்கயரியம்.

முற்பிறவிகளிலே ஒன்றன்பின் ஒன்றுகிப்பாடி முறையானே சர்யை முற்றிய பின் கிரியையும், கிரியை முற்றியபின் போகமும், அனுட்டத்தி முற்றுப்பெற்றபின் அம்முன்றும் முற்றுகொண் மலபரிபாகமும், சத்திநிபாதம் தோன்றும். (மலபரிபாகமாவது) மலசத்தி தேய்தல்; அதாவது ஆணவமலகாரியமான மோகம், மதம், இராகம் கவலை, தாபம், வாட்டம், விசித்திரம் என்னும் ஏழு கெட்ட குணங்கள் ஆள்ம அறிவை விட்டு நான்கு பாதமாக நீங்குதல். மோகம் குருவினாலும், நூலினாலும் தியனவென்றறித்தவற்றில் நீங்காமல் நீற்தும் மயக்கம், மதம் - தன்னைப் போல் ஒருவருமில்லையென மதித்தல், இராகம் - கிடையாத பொருளினிடத்து ஆசைப்படுதல், கவலை - கிட்டிய பொருள் பிரிந்தபொழுது வருந்துதல், தாபம் - சுற்றத்தைவிட்டுப் பிரிந்ததற்கும், பிரிவதற்கும் ஆற்றாமை, வாட்டம் - அஸ்வாந்நாமையால் மலர்ச்சியின்றி வாடுதல், விசித்திரம் - எச்செயலும் விளைபின் வழியாய் நிகழ்வதென்றெண்ணாது, தான் செய்ததாவவும், பிறர் செய்ததாவவும், எண்ணாதல், சத்தின் பாதம் - சத்திப்பதிதல்; சத்தி - திருவருளி, நிபாதம் - பதிதல், சத்தினிபாதமாவது ஆன்ம விளது ஞானத்தைத் தடுக்கும் அழிவை மலசத்தி நமுவும் அவசரத்தில் முற்பிற்பாடலும் சீவத்தினை சிற்சித்தி பறிந்து அஸ்வாந்நாமவிளது நிகழிய ஞானக்கிரியையை விளக்குவதும், சத்தினிபாதம்

மந்ததரம், மந்தம், தீவிரதரம், தீவிரதம் என நான்கு வகைப்படும். (தீவிரதரம், எனினும் அதிதீவிரதம் எனினும் ஒக்கும்) மந்ததரமாவது நமஸ்கூப் பெறுபெறாயுள்ள பதி ஒருவர் உண்டு என்று அறிஞொழிந்திருத்தல். மந்தரமாவது அப்பதியை அங்கு தற்கு வழி எங்ஙனமென்றாய்தல். தீவிரமாவது தீவிரனை மாராயந்தறிந்த பதியை அடைபும் பொருட்டு அதற்குத்தனை பாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை அங்குதான் வெறுத்துப் புலத்தாற் றழவுதல். தீவிரமாவது அப்பிரபஞ்சத்தை அங்கம், புறம் என்னும் இரண்டினும் முற்றத்தாய்ந்து, ஆனானாய ரொருவனையே பொருட்படுத்தித் திரிகரணங் களினாலும் வழிபடுதல், இருவினைப்பொப்பாவது நல்வினை, தீவினை என்னும் இருவினைகளும் பொன்விலங்கும் இறும் விலங்கும் போலப் பிரிப்பு, இறப்புக்களிற் கட்டுப்படுக்தாந் தன்மையிற்

சமமுடையவனாகுமென ஆன்ம அறிவின்னகல் வீளங்கி, அவ்விரு வினைகளையும், ஒப்ப நாய உலர்ந்து விடுதலேயாம், மேன்மேல் முறங்கி வளர்வனவாய் சரியை முதலிய தவங்கவால் அறம், பாவம், என்னுபிரண்டும் தீநாக ஒத்தால் அச்சரியை முதலிய தவத்தின் முறிச்சியால் ஞானகுருவைத் தேடி அடைந்து ஞானத்தை அடைவர்.

கொடுப்பவரும், அனுசிப்பவரும், உலகநாயும் மல்லன்பொருள்களிலும் வியாபித்திருப்பவரும் விநாயகரே. நாம் அவருக்கு அடிமை என்றறிந்து, மலவாசனை நீங்குதற் பொருட்டும், ஆன்மா சிவோபதியைப் பொருந்தாமல் அகங்கு அதீதமாய் அலைவற்று நிள்மலமாயுள்ள விநாயகர் என சலனமற்ற இருக்கும்படியும் உயிரும், உடம்பும், பொருளும் கடவுளுடைமை எனத் திருவருளால் அழிந்து, தானஞ்செய்து கொடுக்க அங்கீகரிப்பது ஸ்தவகரமாம்.

ஊர்வதினெண் சித்தர்கள்

மீ கருவூரார்

Dr. எஸ். வேங்கடராதன் B.S.M.S.(India) J.P
மருகதம் கிளிங்கி, நாராட்டான், மன்னர்.

ஊர் தமிழ்நாட்டின் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள கருரைச் சேர்ந்தவர். வேண்கலம், பித்தளை. தாயிரவேலை செய்யும் எஸ்வவர்மா வகுப்பைச் சேர்ந்தவராவார். ஊர் பற்பல தலங்களைத் தரிசவும் செய்துள்ளார். ஒரு உயர் ஊர் தமிழ்நாட்டிலுள்ள திருநெல்வேலி சென்று நெல்லையப்பரையும் காந்திமதி அம்மை யாரையும் தரிசித்து மாணாள் தங்கியிருந்து, அங்கு அவர் சயனித்திருக்கும் வேளை நெல்லை யப்பரும் காந்திமதி அம்மைபாரும் காட்சிபு ருளினார் என்று நெல்லைத்தலை புராணம் கூறுகின்றது. இக்கோவிலில் இக் நிகழ்ச்சியை ஞாபகமூட்டும் விதமாக ஆண்டுதோறும் ஆவணி

மூலத்திருவிழா கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. திருவிழைப் பா ஆசிரியர்களில் ஒருவரான கருவூர் ஆதித்த சோழன் காலத்தைச் சேர்ந்தவர். இச் சோழ மன்னன் மதுரையையும் ஈழத்தையும் ஆண்டவராவான். இச்சோழ மன்னனின் மைந்தனே இக்கருவூர் ஆவர். கருவூர், பேர்கரது சீர் என்றால் அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் உரோமன் கொள் நாணயங்கள் புறக்கத்தில் இருந்தன. கருவூர் பல திராட்டு, கருவூர் அட்சணம் 100, கருவூர் வாதுகாவிரம், கருவூர் புறாவிதி எனும் நூல்களை ஊர் இயற்றினார். ஊர் தாம் அயத்தித்த கருவூரிலேயே சமதி நிலை எய்தினார்.

நீண்ட விநாடிகள் வெளியாகும்

கொடு
வெளியாகும்

01	15-05-2003	வியாழக்கிழமை	மாதப்பிறப்பு, பூரணை வீரதம்
04	18-05-2003	ஞாயிற்றுக்கிழமை	மிந்நாளைப்பந்தர் குருபுசை, முருகு குருபுசை தீருநீலகண்ட யாழ்பாணர் குருபுசை தீருநீலகைக் குருபுசை
05	19-05-2003	திங்கட்கிழமை	சங்கடலா சதுர்த்தி வீரதம்
14	28-05-2003	புதன்கிழமை	பிரதோஷ வீரதம்
15	29-05-2003	வியாழக்கிழமை	கழற்சீங்கர் குருபுசை
16	30-05-2003	வெள்ளிக்கிழமை	சிமாவாசை வீரதம், கார்த்திகை வீரதம்
21	04-06-2003	புதன்கிழமை	சதுர்த்தி வீரதம் நரிநந்தியுகள் குருபுசை, பேங்கியர் குருபுசை
22	05-06-2003	வியாழக்கிழமை	ஷஷ்டி வீரதம், சோமசீமாயர் குருபுசை
29	12-06-2003	வியாழக்கிழமை	பிரதோஷ வீரதம், வைகாசிவிசாகம்
31	14-06-2003	சனிக்கிழமை	பூரணை வீரதம்

கொடு
வெளியாகும்
 மாதப்பிறப்பு
 மிந்நாளைப்பந்தர் குருபுசை
 தீருநீலகைக் குருபுசை
 தீருநீலகைக் குருபுசை
 சங்கடலா சதுர்த்தி வீரதம்
 பிரதோஷ வீரதம்
 கழற்சீங்கர் குருபுசை
 சிமாவாசை வீரதம்
 கார்த்திகை வீரதம்
 சதுர்த்தி வீரதம்
 நரிநந்தியுகள் குருபுசை
 பேங்கியர் குருபுசை
 ஷஷ்டி வீரதம்
 சோமசீமாயர் குருபுசை
 பிரதோஷ வீரதம்
 வைகாசிவிசாகம்
 பூரணை வீரதம்

சந்தா நேயர் கவனம் செலுத்துக

- * உரிய காலத்திலே வந்தாவைப் புதிப்பித்துக்கொள்ளவும்.
- * முகவரி மாற்றம் இருப்பின் வங்கி அறியத்தரவும்.
- * இவற்றை ஒழுங்காகக் கிடைக்காவிடின் வந்தவன் தொடர்புகொள்ளவும். கிடைக்காத இதழ்களை அனுப்பிவைப்போம்.

சைவந்தி மாத இதழ்

பெறாமல் விபரம்

தனிப்பிரதி ரூபா 25.00 ஆண்டொன்றிற்கு ரூபா 250.00 ஏனைய நாடுகளில் ஆண்டொன்றிற்கு எந்திரலிங் பவுண்ட் 10 அல்லது US\$ 15

சைவந்தியின் வரைச்சீயின் எங்கள் பங்களிப்பு எல்லா வன்பலத நமம் ஒவ்வொருவரும் சந்திப்போமாக.

சந்தா அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

C. Navaneethakumar
 42, Janaki Lane, Colombo-04,
 Sri Lanka.
 TPhone No: 595221

புத்தக விந்ற்பனை

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய

திருவாசகம்

வெளிவந்துள்ளது.

நீண்டகாலப் பாவனைக்கு ஏற்றவண்ணம் பிளாஸ்டிக் கவருடன் கூடிய திருவாசகம் விற்பனைக்கு உண்டு. பிரதி ஒன்றின் விலை ரூபா 150/- மட்டுமே. மொத்தக் கொள்வனவிற்குக் கழிவு உண்டு.

- * விதியை வெல்வது எப்படி?
 - * திருவருட்பயன் - முலமும் உரையும்
- ஆகிய நூல்களும் விற்பனைக்கு உண்டு.

கிடைக்கும் இடம்:

சைவநீதி

195, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு, கொழும்பு-13.

எங்களிடம்,

ஐம்பொன், வெள்ளி, பஞ்சலோகம் வார்ப்பு விக்ரிகங்கள், வீட்டுப்பூசைப் பொருட்கள், கலைநயம் மிக்க சீலா விக்ரிகங்கள், கோபுரக்கலசங்கள், பட்டுக்குடைகள், கும்பக் குடைகள், சந்திரவட்ட, பூச்சக்கரக் குடைகள், ஆலவட்டம், சுருட்டி மகர தோரணம், திரைச் சீலைகள், வெள்ளி, முத்து, கிரீடங்கள், வாக மாலை மற்றும் மின்சார மங்கள வாதத்தியங்கள், இந்திய கலைத்திறம் படைத்த குத்து விளக்குகள், வீட்டு அலங்காரப் பொருட்கள் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும்.

கலையரசி

23/1, விவேகானந்த மேடு,
கொழும்பு-13. தொ.பே: 478885

ஓம் விராட் விஸ்வப் பிர்வானே நமஹ

பாரம்பரிய சிற்பக் கலைஞர்களின் கைவண்ணத்தில்

☞ கருங்கல் விக்ரிகங்கள்	☞ செய்ய விக்ரிகங்கள்
☞ கருங்கல் ஆசனங்கள்	☞ ஐம்பொன்விக்ரிகங்கள்
☞ கருங்கல் கோபுரங்கள்	☞ கலசங்கள்
☞ கருங்கல் தளவரிசைகள்	☞ திருவாசிகள்
☞ கருங்கல் யுகங்கள்	☞ கொடி ஸ்தம்பங்கள்
☞ கருங்கல் நிலைகாலங்கள்	☞ செய்ய அங்கிகள்
☞ கருங்கல் போதுகங்கள்	☞ வெள்ளி அங்கிகள்
☞ கருங்கல் தூண்கள்	☞ தங்க அங்கிகள்
☞ கருங்கல் பாவுகங்கள்	☞ ஆணைத் தகடுகள்
☞ கருங்கல் வரிக்ரிகங்கள்	☞ கிரீடங்கள்

மற்றும் அனைத்து கருங்கல் சிற்ப வேலைகளுக்கும்
உலோக சிற்ப வேலைகளுக்கும்
ஸ்தபதி ச. சண்முகவடிவேல்

சாயிராப் சிற்ப நிலையம்

61, முதலாம் குறுக்குத்தெரு,
வவுனியா, கிவங்கை.